

Dilia

A někdo jinej řekne: Na listopadovou revoluci.

A pak si přituknem.

A pak Mrázák řekne: No jo, máš recht, na Národní třídě jsme přece byli všichni ne?

A někdo jinej řekne: Jasný, já tam byl taky.

A někdo jinej řekne: Co se to tam řvalo za heslo...

A Mrázák řekne: Máme holé ruce.

A někdo jinej řekne: Máme hole v ruce.

A někdo jinej řekne: Nic než národ.

A Mrázák řekne: Jasný, nic než národ.

A všichni se zvednou a začnou řvát:

Nic než národ.

Nic než národ.

Nic než národ.

My jsme národ.

A někdo zahajluje.

A někdo jinej řekne: Ty vole, tohle jako ne, s tím jdi do hajzlu.

A já řeknu: Ty vole, český humor, ne?

Zprávy 2013 – jaro

PŘEKLADATELSKÁ DÍLNA DILIA 2013

DILIA vypisuje stipendia pro mladé překladatele z německého jazyka

Workshop je určen začínajícím překladatelům z řad studentů filologických oborů, divadelních škol a dalších, kteří mají zájem o divadelní texty. Každý účastník přeloží jednu divadelní hru pod vedením zkušených překladatelů.

Účastníci obdrží stipendium: 5 000 Kč

Termín podání přihlášek: **elektronicky na níže uvedený email do 12. dubna 2013**

Počet míst: 5 (tj. 3 místa pro rakouské drama, 2 pro německé, švýcarské či lucemburské)

Výběr účastníků: do 13. května 2013

Zahájení dílny: začátek června 2013

Odevzdání překladů: do 18. srpna 2013

Prezentace výsledků dílny formou scénického čtení: listopad 2013

Více informací na www.dilia.cz/dilna a eliasova@dilia.cz.

PROJEKT VZNIKL ZA PODPORY HL. MĚSTA PRAHY A SPRÁVNÍ RADY DILIA.

Obsah

Kontakty	2
Informujeme	3
Rozhovor	7
Divadelní oddělení premiéry a užití děl, výhodné provozování her, nabízíme	11
Hudební oddělení premiéry a užití děl, nabízíme	39
Literární oddělení vydané knihy, nabízíme	43
Mediální oddělení premiéry a užití děl	46
Rejstřík	48

**divadelní,
literární,
audiovizuální agentura**
občanské sdružení

Krátkého 1,
190 03 Praha 9 – Vysočany

Ředitel
Prof. JUDr. Jiří Srstka

Sekretariát ředitele
Eva Kraupnerová
tel.: 283 893 603
fax: 283 893 599

Ústředna:
tel.: 283 891 587
Záznámník (24 hodin denně):
tel.: 283 893 603
Linka pro volání z mobilu:
tel.: 606 614 658

Divadelní oddělení

vedoucí oddělení
Zdeněk Harvánek
tel. a fax: 266 199 876

referenti pro tuzemsko
tel.: 266 199 826

referenti pro zahraničí
tel.: 266 199 833

agentáž
Marie Špalová
tel.: 266 199 861
Helena Eliášová
tel.: 266 199 823
Jan Jiřík
tel.: 266 199 837

půjčování a prodej textů
Pavla Kačorová
tel.: 266 199 829

Mediální oddělení

vedoucí oddělení
Jiřina Koudeláková
tel.: 266 199 816

Literární oddělení

vedoucí oddělení
Michaela Celárková
tel. a fax: 283 890 598

Hudební oddělení

vedoucí oddělení
Zdeněk Harvánek
tel. a fax.: 266 199 876

referenti
Jan Rychta Dis.
Ondřej Šárek
tel.: 283 893 709

Kolektivní správa autorských práv

ředitel kolektivní správy
Mgr. Jan Barták
tel.: 266 199 862
fax: 283 890 666

Ekonomické oddělení

hlavní ekonom
Anna Tichá
tel.: 266 199 818

vedoucí honorářové účtárny
Václava Kaplanová
tel.: 266 199 867

Právní oddělení

Mgr. Viktor Košut
tel.: 266 199 865
Mgr. Klára Parkanová
tel.: 266 199 847

dědictví a úschova děl
Zuzana Hůlková
tel.: 266 199 834

*Podrobné členění jednotlivých oddělení včetně
seznamu zaměstnanců a jejich kompetencí
naleznete na www.dilia.cz*

*E-mailové adresy zaměstnanců DILIA
jsou ve formátu prijmeni@dilia.cz
Na webové stránce www.dilia.cz
naleznete kromě kontaktních údajů popisy
činnosti jednotlivých oddělení, novinky,
informace pro autory i uživatele, formuláře
ke stažení, synopse her a mnoho dalších
důležitých údajů.*

INFORMUJEME

Překladatelská dílna DILIA 2013

Již po deváté organizuje DILIA překladatelskou dílnu pro začínající překladatele dramatických textů. Tentokrát je dílna zaměřena na německý jazyk (přeložena budou tři dramata z Rakouska a dvě dramata z Německa, Švýcarska či Lucemburska).

Překladatelská dílna DILIA je určena studentům divadelních a filologických oborů, kteří mají zájem o překlad dramatického textu. Účastníci dílny připraví pod tutorským dohledem zkušených překladatelů pět překladů současného dramatu. Podmínkou dílny je, aby se jednalo o text autora, který je v českém prostředí vůbec nebo velmi málo známý.

Během dílny si začínající překladatelé mohou osvojit základní dovednosti překládání dramatického textu, který je oproti překladu jiných literárních žánrů velmi specifický. Zároveň mají možnost konzultovat svou práci se zkušenými překladateli. Dílna tak umožňuje a zároveň podporuje udržení české kontinuity překládání divadelních her.

Výsledky dílny jsou formou scénických čtení prezentovány veřejnosti. Překladatel si tak může ověřit svůj překlad na scéně; odborná veřejnost se díky této prezentaci může seznámit s novými texty z nejrůznějších jazykových oblastí.

Termín podání přihlášek je **do 12. dubna 2013**. Součástí přihlášky bude profesní životopis, krátký motivační dopis a ukázka překladu (originál zkušebního překladu naleznete na www.dilia.cz.)

Účastníci obdrží stipendium: 5 000 Kč
Termín podání přihlášek: elektronicky na níže uvedený e-mail do 12. dubna 2013

Počet míst: 5

(tj. 3 místa pro rakouské drama, 2 pro německé, švýcarské či lucemburské)
 Výběr účastníků: do 13. května 2013

Zahájení dílny: začátek června 2013

Odevzdání překladů: do 18. srpna 2013

Prezentace výsledků dílny formou scénického čtení: listopad 2013

Více informací na www.dilia.cz/dilna a eliasova@dilia.cz.

HE

Divadelní granty DILIA na rok 2013 uděleny

Vyhlášení výsledků

Agentura DILIA pokračuje také tomto roce v podpoře mladých českých autorů a divadelníků. Letos jsme grantové řízení určené pro studenty vysokých uměleckých škol vypsalí již po osmé (viz www.dilia.cz/granty) a přihlásilo se celkem 12 projektů.

Těší nás, že studenti projevují zájem o současnou dramaturgii, jak o zahraniční tak i původní českou. Oblíbě se těší scénická čtení, některá jsou součástí větších cyklů a velmi ambiciózních projektů, ale také regulérní inscenace.

V letošním grantovém řízení bylo podpořeno celkem 5 projektů:

Buranský pamflet pro mrtvé faraóny – překlad a scénické čtení hry mexického dramatika – FFUK Praha (5.000,- Kč)

3jsou3 – inscenované čtení dramatických textů tří dosud neuvedených divadelních her – PPF Opava (10.000,- Kč)

Salón původní tvorby 2013 – 20. ročník festivalu scénického čtení původní autorské tvorby – JAMU Brno (25.000,- Kč)

Golem – divadelní instalace na základě románu Gustava Meyrinka – DAMU Praha (10.000,- Kč)

BŮH DNES – BŮH X – cyklus tři scénických čtení a jedné inscenace – DAMU Praha (15.000,- Kč)

Grantová komise rozdělila celkem 65.000,- Kč.

GRATULUJEME!

Personální změny v DILIA

S koncem roku 2012 došlo v DILIA k několika personálním změnám. Z hospodářské správy odešla paní Vlasta Volfová, kterou nahradila Martina Treppeschová. Kontakty na paní Treppeschovou jsou: treppeschova@dilia.cz a 266 199 811. Z Divadelního odd. odešla paní Věra Zárubová, která se dlouhodobě starala o kontakt se zahraničními agenturami, především s francouzskojazyčnou oblastí, Ruskem a dalšími. Novou referentkou se stala Ing. Zuzana Michlerová. Kontakt na novou referentku pro zahraničí je: michlerova@dilia.cz a 266 199 830.

Paní Věře Zárubové a paní Vlastě Volfové děkujeme za jejich obětavou práci pro agenturu DILIA a přejeme jim hodně štěstí, zdraví a spokojenosti.

MŠ

HE

DILIA spustila nové webové stránky v angličtině

Na konci ledna 2013 byly spuštěny webové stránky DILIA v anglickém jazyce na adrese www.dilia.eu.

Na nově spuštěných stránkách bude DILIA informovat zahraniční partnery, stávající i potenciální, o svých aktivitách jak v oblasti kolektivní správy, tak agenturních služeb. Prostřednictvím medailonků a synopsí bude také propagovat a nabízet díla českých autorů do zahraničí. Webové stránky jsou přístupné také z adresy www.dilia.cz odkazem v horní liště.

Věříme, že webové stránky v angličtině pomohou zlepšit zahraniční spolupráci DILIA a jejím autorům přinesou nové příležitosti prezentace mimo oblast České republiky.

MŠ

Polární záře nad Prahou

9. prosince 2012 proběhla v prostorách Veletržního paláce Národní galerie v Praze slavnostní prezentace výsledků Překladatelské dílny DILIA 2012 – Skandinávské jazyky. Prezentaci připravilo v režii Petra Haška Divadlo Letí.

Ve formě scénických skic byly představeny všechny čtyři přeložené texty a to:

Christian Lollike: *Obyčejný život*

(překlad: Lada Halounová, tutor: Helena Březinová)

Saara Turunen: *Králíček*

(překlad: Alžběta Štollová, tutor: Vladimír Piskoř)

Liv Heløe: *Lise L.*

(překlad: Zuzana Micková, tutor: Karolína Stehlíková)

Staffan Göthe: *Boogie Woogie*

(překlad: Zuzana Miesslererová a Kateřina Zadáková, tutor: Zbyněk Černík)

Akce se kromě tutorů a překladatelů zúčastnila také jeden z autorek, jejíž hra byla v rámci dílny přeložena – shooting star současného finského dramatu **Saara Turunen**.

Scénické čtení se setklalo s kladným ohlasem a přímo rekordní návštěvností s více jak stovkou diváků.

Více informací o přeložených hrách a jednotlivých autorech najdete na našem webu.

Foto ze slavnostního večera naleznete na našem Facebooku.

Projekt podpořili:

Hlavní město Praha, Správní rada DILIA, Národní galerie v Praze

Mediální podpora: deník Metro, kulturní čtrnáctideník A2

Lednový díl 8@8 představil světový hit katalánského dramatika

22. ledna 2013 proběhl ve Studiu Švandova divadla první díl cyklu scénických skic 8@8 2013. Divadlo LETÍ, které je pořadatelem tohoto projektu, představilo první díl trilogie *Proti pokroku, Proti lásce, Proti demokracii* katalánského dramatika Esteve Solera, která slaví obrovské úspěchy nejen v Evropě, ale i v USA.

JJ

PROTI POKROKU

Esteve Soler*Překlad:* Martina Černá*Režie:* Martina Schlegelová*Obsazení:* Daniela Kolářová, Dušan Sitek, Natálie Řehořová, Richard Fiala a Ondřej Novák

První díl trilogie s provokativním názvem *Proti pokroku, Proti lásce, Proti demokracii* z roku 2008 proslavil španělského dramatika Esteve Solera doslova po celém světě – byl přeložen do šesti jazyků a uveden ve více než 30 inscenacích v Německu, Belgii, Švýcarsku, Velké Británii, Řecku, Francii, ale i USA nebo Chile. Inspirován Grand Guignolem představuje Soler v sedmi groteskních obrazech různé postavy, které jsou sice typickými obyvateli Západu 21. století, ale zároveň jsou svými vlastními karikaturami. Autor je neobyčejně vtipný a s hororovou grandguignolovskou poetikou představuje jako jakési panoptikum současného světa a zpochybňuje jednu velkou ikonu – Pokrok.

„Když jsem pracoval na hře *Proti pokroku*, více než kdykoliv před tím jsem si uvědomil, že některé populární a významné osobnosti našeho světa jsou masovými vrahy, kteří jsou ale i tak považováni za hrdiny,“ svěřil se Soler. „Domnívám se, že to je strašné a ironické zároveň. Grand Guignol je dnes již mrtvý žánr, na svět se dívá násilně a surreálně a já si řekl, že se to perfektně hodí k naší době, která si v mnohém tak odporuje.“

Esteve Soler

Katalánský dramatik Esteve Soler se narodil v roce 1976 v Barceloně. Vystudoval Instituto del Teatre (obor režie a dramaturgie). V současné době působí v jednom z nejproslulejších evropských divadel zaměřených na současnou tvorbu, Sala Beckett, kde vede dílnu tvůrčího psaní. Úspěch na evropské scéně zaznamenal v roce 2008, kdy byla zmíněná trilogie vybrána z 645 děl na festival Theatertreffen v Berlíně. Hra byla posléze přeložena do šesti

jazyků a uvedena ve více než 30 inscenacích v mnoha evropských zemích, v USA nebo v Chile. Soler působí také jako překladatel a novinář.

Lenka Lagronová a Roman Sikora ve slovinském Mariboru

Z prachu hvězd Lenky Lagronové a Zpověď masochisty Romana Sikory představeny ve Slovinsku.

47. ročník divadelního festivalu *Borštnikovo Srečanje*, který proběhl na konci října 2012 ve slovinském Mariboru, se zaměřil na nejnovější českou dramaturgii. V režii Yulie Roschiny připravili studenti místní Divadelní, rozhlasové a televizní akademie scénická čtení tří českých her: *Z prachu hvězd* Lenky Lagronové, *Zpovědi masochisty* Romana Sikory a *Vějce* Petra Kolečka. Všechny uvedené hry byly vydány ve slovinském překladu v antologii současné české divadelní hry. Po scénickém čtení českých autorů proběhla diskuse s Romanem Sikorou a Petrem Kolečkem.

Na dni českého dramatu spolupracoval slovinský festival s pražským Institutem umění – Divadelním ústavem.

MŠ

JJ

DILIA vyhlašuje již podruhé Literární grant DILIA

Literární grant DILIA je určen českým vydavatelům a nakladatelům. Grantem chce DILIA podpořit knižní vydání dosud nepublikovaného a umělecky ojedinělého/přínosného slovesného díla českého autora. Literární grant DILIA (pro rok 2013) je z poloviny určen Nakladateli k uhrazení části výrobních nákladů za vydání titulu, z poloviny přímo autorovi.

V daném roce je každý nakladatel oprávněn žádat o Literární grant DILIA jen na jedno dílo.

Žádost musí obsahovat zdůvodnění výběru díla, synopsi, ukázkou v rozsahu 20 normostran a informaci o obchodních podmínkách vydání díla.

Žádosti o Literární grant DILIA na daný rok je nutno podat do 28. února. O udělení grantu rozhoduje Správní rada DILIA, která vyhlásí výsledky do 30. dubna.

MC

www.dilia.eu

Webové stránky DILIA
nově v angličtině!

ROZHOVOR

Bernhard Studlar

„Možná jde o to, říct: Haló, tady jsem. Jsem tady. Jsem ještě tady!“

Rozhovor vedla a přeložila Helena Eliášová

Současný rakouský dramatik Bernhard Studlar vede ve Vídni od roku 2005 společně s režisérem Hansem Escherem mezikulturní autorský projekt Wiener Wortstaetten. Od roku 2006 působí také jako patron bienále „Neue Stücke aus Europa“ ve Wiesbadenu. V rámci mezinárodního projektu Generation Icons napsal Studlar pro Divadlo Letí hru iPlay, kterou od října 2012 můžete vidět v pražské MeetFactory a brněnském HaDivadle.

V říjnu 2012 měla v MeetFactory premiéru Vaše hra iPlay, kterou jste napsal pro Divadlo Letí v rámci mezinárodního projektu Generation Icons. Text iPlay je velmi osobní, až intimní. Jedná se o hru – zpověď?

Ne, určitě to není zpověď. Velmi často se ale setkávám s tím, že je text, at už dramatický nebo beletristický, spojován s osobním životem autora. Je samozřejmé, že když píšete, Vaše osobnost se částečně zrcadlí ve Vašem textu. Text *iPlay* ale není autobiografický kus. Osobní je hlavně v tom, že text je řadou skic o „já“, ale ne pouze o mém „já“, ale o mnoho „já“, které v sobě každý člověk má. Text vychází z představy, že naše „já“ nikdy není stejné, mění se, reaguje, roste, nebo pomalu umírá. Moje „já“ se cítí jinak tady v kavárně, zcela jinak se cítí v divadle a jinak zítra ráno ve vlaku, když se budu vracet do Vídně.

Při práci na iPlay jste v Divadle Letí působil jako rezidenční autor. Pracujete často na objednávkou konkrétního divadla nebo píšete i do šuplíku?

Do šuplíku našťástí zatím nepíšu. V současné době žiju trvale ve Vídni, ale dříve jsem byl velmi často Hausautorem v divadlech po celém Německu. Momentálně mě ale rezidenční pobyty už příliš nelákají. Zakotvil jsem ve Vídni, mám zde rodinu a upřímně mi už není příjemné trávit půl roku nebo rok mimo Vídeň a intenzivně tvořit v nějakém vzdáleném divadle odříznutý od domova. Spolupráce s Divadlem Letí byla v tomto směru k nezaplacení. Netvořil jsem v Praze, ale pravidelně jsme se scházeli. Vždy například na tři dny, kdy jsme v Praze nebo v Brně intenzivně pracovali na textu. Poté jsem se opět vrátil pracovat do Vídně. Byla to i zábava, takové příjemné pracovní výlety.

iPlay je Vaše zatím poslední hra nebo už pracujete na něčem novém?

Právě jsem začal psát novou hru pro děti s názvem *Bis später* pro Městské divadlo v Heidelbergu, premiéra by měla být příští rok. Hry pro děti jsem začal psát ve chvíli, kdy moje děti povyrostly a začaly se ptát, co tatínek dělá, že je pořád doma a sedí u počítače. Psát hry pro děti není komplikované, ale autor musí být velmi přesný a zachytit bez chyby dětské myšlení, logiku, dětskou řeč atd. Pracovat na dětských hrách mi dělá obrovskou radost, možná proto, že je mohu zkusit na vlastních dětech.

Vaše texty jsou obecně velmi vážné, zabývají se existenciálními otázkami, hledání identity a ztrátou jistot. Před lety jste ale napsal bláznivou vánoční komedii *Červené komety*, která byla v roce 2006 přeložena do češtiny. Byla hra *Červené komety* také na objednávku nebo jste si chtěl jen odpočinout od vážných témat?

Červené komety jsem napsal v roce 2006 s Andreasem Sauterem, se kterým jsem v té době často spolupracoval, a společně jsme napsali celou řadu her. (Hra autorské dvojice Sauter-Studlar *A. je někdo jiný* získala v roce 2000 Kleistovu cenu pro mladé dramatiky. *pozn. red.*) Tehdy jsme si s Andreasem řekli, že chceme napsat skutečnou komedii, protože v současné německé dramatice se klasické komedie téměř neobjevují. Byla to taková zkouška. Vymýšlet si děj, dialogy, situace, které mohly (musely) být komediálně vykloubené, bylo osvobozující a velmi nás to bavilo. Důležitou otázkou ale bylo, kdy se hra bude odehrávat? Kdy se lidem stávají největší katastrofy? A tak jsme velmi rychle přišli na Vánoce. Sice je to čas lásky a klidu, ale také chaosu a stresu, rodina je pohromadě a z toho mohou vznikat leckdy šílené situace.

Jak jste již zmínil, vystudoval jste scénické psaní na Universität der Künste v Berlíně. Myslíte si, že studium tohoto oboru je pro mladého autora důležité? Může mu mimo jiné otevřít dveře do divadel?

Osobně mohu říct, že pro mě bylo studium scénického psaní nesmírně přínosné. Tento obor se studuje čtyři roky a za tu dobu mladý autor pozná skutečně velmi mnoho lidí – autorů, režisérů, teoretiků, herců. Je ale opravdu velmi důležité, kteří autoři přijdou na školu učit a kteří pak učí přímo vás. Na škole jsem cítil mnoho silných vlivů: Výuka je velmi intenzivní a setkání s tím či oním významným dramatikem může ovlivnit vás a vaši tvorbu na celý život. Mými hlavními lektory byli Oliver Bukowski a Tankred Dorst. Už samo setkání s tak významnými osobnostmi současného německého dramatu pro mě bylo velmi silné. A není pochyb, že oba dramatici ovlivnili mou tvorbu.

V prvních ročnících na UdK musíte přečíst obrovské množství dramatických textů od klasických po současné. Pak následuje výuka řemesla, které někteří studenti považují za nudné, ale já myslím, že je dobré si tím projít a naučit se tak lépe pracovat s jazykem a samotným textem. Na škole se nenaučíte, jak napsat dobrou hru, ale prostředí katedry je velmi kreativní. Například já jsem se na škole setkal se svojí nakladatelkou, která se o mě stará dodnes. Škola vám také pomůže získat množství kontaktů: seznámíte se s významnými režiséry a dramaturgy, kteří vám mohou v začátku pomoci, oslovit vás pro spolupráci atd... Samozřejmě si nemyslím, že je povinností mladého autora studovat čtyři roky scénické psaní, ale když člověk píše sám u stolu, udělá celou řadu chyb, které si sám neuvědomí a nemá vedle sebe nikoho fundovaného, aby ho na chyby upozornil.

Na Universität der Künste jste se také setkal s Andreasem Sauterem, se kterým jste poté dlouho psal v tandemu. Jak probíhala Vaše spolupráce? Bylo nutné vytvořit si nějaký konkrétní systém při psaní?

Žádný předem určený systém jsme neměli. Nepsaným pravidlem bylo pouze to, že jsme psali vždy spolu. Nikdy se nestalo, že by jeden z nás napsal část textu a poslal ho druhému mailem ke zhodnocení. Na textu jsme pracovali vždy pouze spolu. Spolupráce probíhala například tak, že jsme spolu seděli v kavárně a bavili jsme se jako my teď. S Andreasem jsme vymýšleli situace a dialogy a třetí člověk seděl vedle a vše zapisoval do počítače. Myslím, že to fungovalo velmi dobře. Stále jsme si navzájem pokládali řadu otázek. Psaní v tandemu bylo skutečně velmi přínosné hlavně pro tvorbu dialogů, pro jejich rytmus a stavbu. Například při psaní zmíněné hry *Červené komety* jsme si komediální dialogy okamžitě přehrávali a stále vybrušovali. Sice jsme nebyli nijak oslniví herci, ale slyšeli jsme, co funguje a co méně. Byl to dobrý způsob práce. Teď, když píšu sám v pokoji, mi spoluautor a konzultant chybí. Čtu si své texty nahlas sám, ale přijde mi, že to moc dobře nefunguje.

Od roku 2005 vedete společně s kolegou Hansem Escherem mezikulturní autorský projekt Wiener Wortstaetten. Jaké jsou jeho hlavní cíle a na koho je zaměřen?

Hans Escher je režisér a já ve Wiener Wortstaetten působím jako dramatik a dramaturg. Hlavním cílem projektu je vytvořit dobré a kreativní zázemí pro mladé autory. Projekt Wiener Wortstaetten není škola, není rezidenčním programem pro autory, není vázán na žádné konkrétní divadlo. Je to skupina 4 – 5 autorů, kteří společně s lektorem po dobu jednoho roku vyvíjí nové texty. První verze těchto textů dostanou herci, kteří je přečtou (vyzkouší je) v rámci workshopu. Workshop neprobíhá jako veřejná

prezentace před publikem, je organizovaná pouze pro studenty a lektory. Po této zkoušce se na textech opět pracuje a ve chvíli, kdy jsou všechny texty hotové, organizujeme jejich scénické čtení pro veřejnost nebo vydáváme antologii.

Ve Wiener Wortstaetten pracujeme pouze s mladými autory, kteří žijí ve Vídni, píší německy, ale němčina není jejich rodným jazykem. Naši autoři jsou tak hlavně z Chorvatska, Bulharska, účastníkem byl také Michael Hvorecký ze Slovenska, ale také autoři z Turecka, Sýrie nebo Iránu. Je vzrušující mít ve skupině lidi s tak odlišným kulturním zázá-
mím, pozorovat, jak vnímají divadlo a jaké s sebou přináší názory na divadlo a na samotný dramatický text.

Pro česká divadla a české diváky představují rakouskou dramaturgiu hlavně velká jména z rakouského dramatického světa jako Elfriede Jelinek, Thomas Bernhard, George Tabori. Vy jste v kontaktu s mladými začínajícími autory, rodí se v současné době v Rakousku nějaký výrazný dramatický talent?

Slavným autorem je nyní Ewald Palmetshofer. Thomas Arzt je také velmi zajímavým mladým dramatikem (Divadlo Letí uvedlo v roce 2011 jeho hru *Cvrch, pozn. red.*). Dále například Gerhild Steinbuch, Johannes Schrettle, Ursula Knoll, Robert Woelfl a Kathrin Röggl, která se ale prosadila hlavně v Německu.

Vyhledává rakouské publikum v divadlech současnou rakouskou hru nebo dává přednost klasice?

Vídeň je divadelně velmi zajímavá, je nekorunovaným divadelním centrem Rakouska, kde najdete jak nudná měšťanská divadla, která mají na repertoáru klasiku jako například Kleista, Moliera, Shakespeara, tak menší

studiové scény, které je nesmírně zajímavé sledovat. Myslím, že publikum by se nemělo podceňovat. Nejen studenti chtějí poznávat nové hry.

A poslední otázka: Máte jako autor nějaký sen? Například nějaké vysněné divadlo, kde byste chtěl vidět svou hru?

Já vlastně žiju nyní svůj dramatický sen. Každá nová práce je pro mě takovým malým splněným snem. Každá spolupráce s novým divadlem, teď zrovna s Divadlem Letí, je pro mě snem, který mi přináší radost a uspokojení. Člověk má samozřejmě tajné sny, třeba vidět svoji hru na velké scéně Burgtheatru. Ale pak se vždy musíte zamyslet, s kolika různými faktory by ten tajný sen byl spojen. Velké jeviště si vyžaduje velký silný příběh. – Dokážu ho vytvořit? Kdo by hru režíroval? Jak by to dopadlo? Byla by hra dobře navštěvovaná? A tak se pak radši zase vrátíte ke svým menším snům...

Bernhard Studlar (1972)

se narodil ve Vídni, kde vystudoval dějiny divadla, filosofii, němčinu a žurnalistiku. V letech 1995 až 1998 působil jako dramaturg a asistent režie ve vídeňském Theater der Jugend. Následně studoval v Berlíně obor scénické psaní na Universität der Künste, kde se seznámil se švýcarským dramatikem Andrease Sauterem. Společně pak napsali řadu divadelních her, mezi nimi i *A. je někdo jiný*, která se dočkala evropského úspěchu a za níž získali v roce 2000 Kleistovu cenu pro mladé dramatiky.

Bernhard Studlar se po studiích vrátil zpět do Vídně, kde působí dodnes a věnuje se především dramatické tvorbě. Napsal hry např. pro Deutsches Schauspielhaus Hamburg, Schauspielhaus Graz nebo vídeňský Burgtheater. Za hru *Transdanubia Dreaming* získal v roce 2001 cenu Heidelberger Stückemarkt. Od roku 2005 se společně s Hansem Escherem věnuje mezikulturnímu autorskému projektu Wiener Wortstaetten. Od roku 2006 působí jako patron bienále „Neue Stücke aus Europa“ ve Wiesbadenu. V rámci mezinárodního projektu „Generační ikony“ napsal Studlar pro Divadlo Letí hru *iPlay*, kterou od října 2012 můžete vidět v MeetFactory a brněnském HaDivadle.

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ

Vzhledem k obrovskému množství děl a autorů, které DILIA zastupuje, jsme se rozhodli v této rubrice nadále uvádět jen české či světové premiéry nebo jinak významná uvedení (např. nových překladů či úprav). Tučně jsou označeni právě ti autoři, které zastupujeme. Záznamy o premiérách jsou krácené, neuvádíme v nich kompletní autorský tým.

Premiéry a užití děl

ŘÍJEN

6.10.2012

Naivní divadlo Liberec

Vít Peřina

Loutky hledají talent

první provedení

iPlay – foto archiv divadla

16.10.2012

Divadlo Letí a HaDivadlo

Berhard Studlar

Iplay

Překlad: **Martina Černá**

světová premiéra

16.10.2012

Kašpar Praha

ve spolupráci s Činoherním
studiem Ústí nad Labem

Brian Friel

Léčitel

Překlad: **Ester Žantovská**

česká premiéra

Léčitel – foto Michal Hladík

LISTOPAD

2.11.2012

Jihočeské divadlo České

Budějovice – Činohra

Vahe Karcha – Julien Sibre

Hostina dravců

Překlad: **Alexander Jerie**

česká premiéra

Hostina dravců – foto Petr Neubert

3.11.2012

Západočeské divadlo Cheb

Jan Werich – Zdeněk Bartoš

Fimfárum – Lakomá Barka

Hudba: **Matěj Kroupa**

první provedení

Premiéry – divadelní oddělení 11

6.11.2012

Východočeské divadlo Pardubice –
Malá scéna ve dvoře

François Bégaudeau

Konec dějin: Jedna žena

Překlad: **Katia Hala**, Zdeněk

Janál, **Kateřina Neveu**

Inscenované čtení v rámci cyklu

INprojekty (Malé inscenační projekty
světových novinek).

česká premiéra

7.11.2012

TAG Vídeň a Divadlo Letí

Viliam Klimáček

Kill Hill

rakouská premiéra

Kill Hill – foto archiv divadla

14.11.2012

Divadlo Letí Praha

(Studio Švandova divadla)

Dennis Kelly

Sirotci

Překlad: **Ester Žantovská**

Scénická skica v rámci cyklu 8@8

česká premiéra

12 Premiéry – divadelní oddělení

16.11.2012

první provedení

Městské divadlo v Mostě

Ota Pavel – Vlastimil Novák –

George Agathonikiadis

Povedený tatínek a my

Povedený tatínek – foto archiv divadla

16.11.2012

první provedení

Činoherní studio Ústí nad Labem

Vladimír Páral – Veronika

Musilová Kyriánová

Soukromá vichřice

PROSINEC

1.12.2012

první provedení

Městské divadlo v Mostě

Michal Pětík

Půjdeme spolu do Betléma

Hudba: **Tomáš Alferi**

3.12.2012

česká premiéra

Komorní činohra Praha

Mika Myllyaho

Panika

Překlad: **Otto Kauppinen**

Panika – foto Anna Fixová

10.12.2012

první provedení

Divadlo Petra Bezruče

Boris Vian – Petr Maška

Pěna dní

Překlad: **Svatopluk Horečka**

Pěna dní – foto Tomáš Ruta

15.12.2012

první provedení

Západočeské divadlo Cheb

Petr Markov – Miloš

Macourek – Václav Vorlíček –

Zdeněk Bartoš

**Jak utopit doktora Mráčka
aneb Konec vodníků
v Čechách**

Píseň: **Vítězslav Hádl a Petr**

Markov

15.12.2012

první provedení

Divadlo Šumperk

Oscar Wilde – Adam Doležal

Strašidlo cantervillské

Překlad: **J. Z. Novák**

26.12.2012

první provedení

Slovácké divadlo Uherské

Hradiště

Miloš Macourek – Alexandra

Bauerová

**Jak neuvařit hlavu
naměkko**

Výhodné provozování her

Divadelní oddělení upozorňuje na možnost výhodného provozování her zahraničních autorů, kde již byla zaplacená záloha a dílo lze tedy do vypršení smlouvy provozovat pouze za příslušná procenta honorářů zahraničních autorů (k nim je samozřejmě nutno připočítat procenta pro překladatele, příp. úpravu). Seznam je řazen chronologicky, novinky jsou vyznačeny tučně. Pro amatéry všechny francouzské hry za sníženou zálohu 200,- EUR netto na 8% z brutto tržeb, italské a španělské hry za zúčtovatelnou zálohu 300 – 400,- EUR netto na 8% z brutto tržby.

Synopse zde uvedených her naleznete na internetové stránce www.dilia.cz/synopse.

<i>Jméno autora – název hry</i>	<i>% z hrubých tržeb (zaplaceno do)</i>
<i>Martin McDonagh - Osířelý západ</i>	<i>za 6,5% netto (31. 12. 12)</i>
<i>Michael Cooney - Habaďúra</i>	<i>za 6,5% brutto (31. 12. 12)</i>
<i>Christopher Hampton - Nebezpečné vztahy</i>	<i>za 8% netto (16. 1. 13)</i>
Arthur Miller - Stvoření světa a jiné obchody	za 7% netto (17. 3. 13)
<i>Tennessee Williams - Tramvaj do stanice Touha</i>	<i>za 6% netto (1. 9. 2013)</i>
<i>všichni belgičtí autoři (de Ghelderode, Barbard atd.)</i>	<i>vždy za 8% netto</i>
John Godber, Jane Thorntonová - Barmanky	za 6% netto (28. 2. 2015, profesionální divadla)
<i>Michael Cooney – Habaďúra</i>	<i>za 6,5% brutto (31. 12. 12)</i>

Pro usnadnění orientace v synopsích námi zastupovaných her připojujeme ke každé z nich grafické značky, které přiblíží charakter hry, žánr, obsazení atd.

trhák – hry, které doporučujeme zvláštní pozornosti, jsou totiž buď horkými novinkami nebo již zaznamenaly velké úspěchy na světových scénách.

komedie – hry, které je možno zařadit do žánru komedie.

hry se zpěvy, muzikály – hry jednak hudebně dramatického žánru, nebo ty, které alespoň částečně obsahují zpěvy či tance.

hry dostupné v elektronické podobě – hry, které máme k dispozici v elektronické podobě, a můžeme Vám je proto obratem poslat e-mailem.

komorní hry – hry s malým obsazením, maximálně do čtyř postav.

hry vhodné pro amatéry – hry vhodné pro profesionální soubory, ale zároveň dostupné i pro amatérská divadla.

hry vhodné pro děti a mládež, pohádky – hry vhodné jednak pro dětská divadla, ale také pro mladé inscenátory, studentská, dětská divadla apod.

loutkové hry – hry čistě loutkové, nebo i takové, ve kterých spolu s loutkami vystupují i živí herci.

Nabízíme

České hry

Fanouš a prostitutka

Luboš Balák

Žánr: Komedie o jednom dějství

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Dekorace: brloh

Nepustím tě! Couro courovitá! Já mám pravou plíci plnou vápna, vodu v koleně, játra nadranc, každé ráno mám fialové mrtvolné skvrny na dolních končetinách jako oběšenci, lidé se mně smějí, říkají o mně – v lepším případě -, že jsem podivín, žádná slečna se mnou nechce nic mít, ani ornitoložka, darebáci mně plivou na hlavu, dělají mně kanadské žertíčky, které mně ani za mák nepřipadají vtipné, ale vždycky si tě můžu koupit a zavřít ti hubu. Konfident konspirativně koresponduje konfiguraci. Každý si s tebou může dělat, co chce! Coura, coura!

Fanoušovo milostné vyznání prostitutce Líze s eskapádami dialogů i monologů obou postav, které varují témata zasnub, milostných příběhů, zážitků z dětství, lásky a znechucení prázdnotou života, proložené frázemi, které z textu ční a poukazují na umělost situace. Pointa je pronikavá – ukazuje se, že Liza ve skutečnosti prodělává relaxační seanci u Fanouše, během níž se může vymluvit, protože ve svém povolání neprodává svou skutečnou identitu skrytou v řeči, ale pouze své tělo. Erotická

groteska o jednom aktu se odehrává převážně v posteli a bizardní námluvy osamělého mladíka doprovází tklivé tóny mandolín a houslí.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Zapřený Albert aneb Příběh o žalu a lži

Daniela Fischerová

Žánr: rozhlasová hra

Obsazení: 3 muži, 2 ženy, 2 chlapci

Na prahu rozhodnutí, zda má a může převzít odpovědnost za nový život, za dítě, které se má narodit, hlavní postava – stárnoucí muž – vypráví a komentuje krutý zážitek z vlastního dětství. Za války, jako osmileté dítě, se stal bezděčnou obětí chorobného strachu svého otce z rizik života, z kruté skutečnosti, což ho v dalším životě zatíží pocitem tragické viny. Znovuprožitím traumatizující události, která měla ve válečných podmínkách za následek smrt tří lidí, se dobírá hlubšího a objektivnějšího poznání, oprostuje se od paralyzujícího vědomí viny a je schopen přijmout rodici se život.

Hra se stala rozhlasovou událostí roku 1988. Pro politické postoje autorky byla vyloučena z účasti na několika rozhlasových soutěžích. V roce 1991 ji odvysílal Westdeutscher Rundfunk v Kolíně nad Rýnem.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Hrobník

Jan Kameníček

Žánr: monodrama

Obsazení: 1 muž

Cítím se klidný. Necítím smutek, ani stín strachu, je to jen vyrovnání, blažený smír. Všechny pokusy, a nebylo jich málo, selhaly. Nikoho neviním, s nikým se nepřu. A koho taky vinit?

Mého otce, děda, nebo toho prvního z našeho rodu, který vzal do ruky lopatu a vyhloubil hrob? Stalo se, a na tom nelze nic změnit. Jsem hrobník a proti tomu nebojuji. Někdo se narodí s hrbem, kratší nohou, zaječím pyskem, a já jsem hrobník.

Jeho život je ohraničený hřbitovní zdi. Nikdy neopustil svůj rodný hřbitov, své království, které zdědil po svém otci a otci jeho otce. V šesti letech vykopal svůj první hrob pro mrtvou kočku a tehdy se z něho stal muž. Muž zodpovědný, trpělivý, obětavý a vážný. Smířený s osudem celoživotního služebníka s mozolem na palci. Smířený? Tak proč tedy pozval tu dívku do svého domu, do domu svého otce a jeho děda? Muselo mu být jasné, že jednou přijde ta chvíle. Chvíle, kdy ho dívka donutí, aby opustil bezpečí hřbitovních zdí.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Kocourku milej, já pro tě pláču @ a

Jan Kameníček

Žánr: monodrama

Obsazení: 1 žena

Kolikrát se před spaním ptám, kde se stala chyba, nebo přesněji, kde jsem já udělala chybu. Myslím si, že se snažím, žiju divadlem od rána do večera; někdy se mi i v noci zdá, jak stojím před zaplněným hledištěm a klaním se. Je to ta chvíle, kdy jsou lustry v sále už rozsvíceny, ti netrpěliví odcházejí k šatnám, ale poslední potlesk toho večera ještě trvá.

Je jí pětatřicet. A je herečka. Vlastně úspěšná. Točí na Barrandově i v rozhlase, dabuje, zkouší novou inscenaci v divadle. Tak proč má pocit, že se stala chyba? A jaká vlastně? Byla chyba odjet se svou láskou do zahraničí, opustit angažmá v Šumperku a zpívat v nočním pařížském klubu? Nebo byla naopak chyba se pak vrátit do Čech? Možná by se jejich vztah nerozpadl a určitě by nepoznala Honzu. Tak mladého, tak naivního a idealistického. Tak moc melodramatického.

Klasický milostný trojúhelník ze současnosti v podání jediné herečky.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Jan Kameníček (* 1955)

Scénárista a spisovatel Jan Kameníček vystudoval hru na violoncello na Pražské konzervatoři, krátce pracoval v Českém rozhlase a od roku 1980 působí na volné noze. Od roku 1978 se věnuje autorské tvorbě, je autorem řady životopisných povídek a rozhlasových her ze světa hudby.

Amélie a tma (2012)

Veronika Křištofová, Petra Neomillnerová

Obsazení: 3 dvanáctileté dívky, 1 dvanáctiletý chlapec, 2 muži, 2 ženy

Děj hry pro mládež se odehrává v současné Praze, v Tróji. Život dvou dvanáctiletých dívek, Amélie a Markéty, spojí nečekané setkání na břehu Malé říčky ve Stromovce. Duch dívky Amélie, která utonula již před sto lety, potkává Markétu právě ve chvíli, kdy se Markéta odhodlává skočit do řeky po té, co se nepohodla se svou maminkou. Dívky se začnou přátelit a přesto, že jejich okolí nemá z počátku pro toto přátelství příliš pochopení, stanou se z nich velké kamarádky. Teprve v okamžiku, kdy Amélie zachrání Markétě život po druhé, dochází k průlomů postojů jejich matek

a díky jejich novému spojení se daří řešit problémy, které se dříve zdály neřešitelné.

Adaptace stejnojmenné knihy od Petry Neomillnerové.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Kacírka (2007)

Veronika Křištofová

Obsazení: 10 mužů, 6 žen

Děj hry se odehrává v Benátkách v 2. polovině 16. století. Vypráví o básničce, umělkyni ale především o kurtizáně Veronice Franco, která skutečně žila v Benátkách v letech 1546-1591. Veronica Franco, dcera chudého šlechtice, se díky lásce k „nepravému“ muži rozhodne, že se stejně jako její matka stane kurtizánou, aby zajistila dostatek prostředků své rodině. Brzy se z ní stane nejvyhledávanější kurtizána v Benátkách. Kromě svému věhlasu získá i muže, do kterého se zamilovala, mladého Marca Veniera, senátora Benátek. Svým důvtipem dopomůže Benátkám k záchraně, přesto jí však společnost obviní z čarodějnictví po té, co v Benátkách vypukne mor.

Příběh Veroniky Franco vychází z knihy Margaret F. Rosenthalové „Honest Courtesan“, podle které byl též natočen film „Nebezpečná krása“.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Prima sezóna (2009)

Josef Škvorecký, Veronika Křištofová

Obsazení: 11 mužů (možné dvojrole), 5 žen

Mladý Danny Smiřický překonává neúspěchy v lásce v adaptaci známého příběhu od Josefa Škvoreckého. Rámec hry, který se odehrává během závěrečné revue v hotelu Beránek, však tvoří netypické dívčí rozhovory v umývárně, které posunují děj jednotlivých povídek a které dokreslují

příběh Dannyho Smiřického. Adaptace vznikla s osobním svolením autora předlohy.

„Dramatizaci svého románu od Veroniky Křištofové pokládám po mnoha stránkách za ideální. Autorce se zdařilo zjednodušení děje a jeho historek na rozměr unosný na divadelní scéně a vymyslela nápaditou spojnicí scén: totiž hovory dívek v umývárně, kde se navzájem doplňují fantazírováním o budoucnosti společného neúspěšného nápadníka Dannyho Smiřického. Vyřešila tedy úspěšně dva základní problémy dramatizace: zkrácení a spojení. Spojnice dobře zachovává tón Dannyho vyprávění, a ještě jej obohacuje o konverzace děvčat mezi sebou, které jsou nápadité, vtípne a půvabné. Z textu románu a jeho dialogů vybrala autorka podstatné, přičemž do vlastního dialogu nepřidávala nic, co by z něho vyčnívalo. Přesto, že dramatizace je vždycky vlastně torzo původního díla, působí autorčina práce dojmem uceleného a zábavného příběhu na pozadí doby. Bude samozřejmě hodně záležet na obsazení a inscenaci. Ve hře jsou převážně dívky a chlapci v teenagerském věku, a to by měl být taky hlavní dojem z představení. Jako autor původního textu, románu Prima sezóna, jsem s touhle dramatizací velmi spokojen.“

Josef Škvorecký 21. 8. 2008

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Tanec mezi chlapama deště (2012)

Veronika Křištofová

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Situačně melancholická komedie o mileneckých vztazích. Rámec hry je tvořen rádiovým pořadem „Noc s milenkou“, během kterého se hlavní hrdinka Klára „anonymně“ zpovídá moderátorovi Filipovi o svém milostném životě a o svém přístupu k sexu, který považuje za věc čistě fyzickou a do které neplete city. Ve chvíli, kdy zjistí, že je zamilovaná do sochaře Davida, tedy do stejného muže, jako její sestra Markéta, se však začne

dopouštět „zásadních“ chyb, které do čistě fyzických mileneckých vztahů nepatří. Zaplétá se do lži a polopравd i sama před sebou, nejen před svou sestrou, která do vztahu s Davidem vkládá velké naděje. Milostný trojúhelník se postupně rozpadá, spor mezi sestrami vyhroťí nečekané těhostvství a Davidovo odmítnutí.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Veronika Křištofová (*1978)

Narodila se 27. 2. 1978 v Českých Budějovicích. Vystudovala dějiny umění na FF MU, pracovala v marketinku, médiích a v kultuře (např. jako správce Lobkowických sbírek nebo jako ředitelka soukromé galerie). Literárnímu a literárně dramatickému umění se věnuje zhruba od svých patnácti let. Jako mnozí jiní autoři začínala psaním poezie a krátkých prozaických textů. V roce 2005 publikovala svou první básnickou sbírku *Žena Indie / Uvnitř*. O pět let později vydalo nakladatelství Olympia její novelu *Bohatý holky*.

Její dramatická tvorba byla formována jejím působením v divadelním prostředí od útlého dětství. V pěti letech se stala členkou amatérského souboru J. K. Tyla v Českých Budějovicích. Divadlo se stalo jejím hlavním koníčkem, kterému se věnovala i v době studií v Praze v podobě spolupráce s různými amatérskými a poloprofesionálními divadelními a divadelně tanečními soubory. V posledních letech se však věnuje spíše dramatické a režijní tvorbě.

Svou první adaptaci s názvem *Kacírka*, kterou taktéž realizovala v divadle METRO, napsala v roce 2007. Svou tvorbu konzultovala s významnými autory české literatury (Josef Škvorecký, Milan Uhde) a později s autory přímo spolupracovala na adaptacích jejich předloh, konkrétně s Josefem Škvoreckým na adaptaci knihy *Prima sezona* a s Petrou Neomillnerovou na adaptaci hry pro děti *Amélie a tma*.

V současné době pracuje na dalším scénáři a pečuje o své tři děti.

Národní třída

Jaroslav Rudiš

Obsazení: variabilní

Všem měřím stejně.

Mně nevaděj bezdomáči, když nedělaj bordel.

Mně nevaděj ciginy, když nedělaj bordel.

Mně nevaděj pankáči, když nedělaj bordel.

Mně nevaděj smažky, když nedělaj bordel.

Já s nima nemám problém.

Ale když dělaj bordel, tak s nima malej problém mám.

„Vandam je rváč. Ví, kam praštit, kolik sil stojí plané promáchnutí pěsti i jak chutná krev ze zlomeného nosu. V bitkách před výčepním pultem vrací světu háky, kterými ho on posílá k zemi. Jeho bezpečným vesměrem je sídlištní hospoda Severka – ovšem nepřipouští si, že i do Severky mu svět může poslat bojovníka těžší ráže. V nové hře Jaroslava Rudiše vypráví Vandam příběh svých životních rvaček a divák se mimo jiné dozví, jak doopravdy začala osudová pranice na Národní třídě a jak ještě dneska může Adolf Hitler člověku zachránit život... a kromě toho taky něco z životních pocitů současných čtyřicátníků. V proudu Vandamova pábení potvrzuje Jaroslav Rudiš, čím dokáže dávat rány na solar i on jako autor – volbou přitažlivých témat, postav, skvělým tahem na banku, citem pro historku a taky smyslem pro melancholický humor.“

Štěpán Kučera (Salon, literární příloha deníku Právo)

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Jaroslav Rudiš (*1972)

Spisovatel a novinář. Narodil se v Turnově a vyrostl v Lomnici nad Popelkou. Němčinu, dějepis a žurnalistiku studoval v Liberci, Praze, Curychu a Berlíně. Vystřídal několik profesí od hotelového portýra přes pekaře až po manažera punkové skupiny. Jako autor debutoval románem „rockových příběhů z berlínského metra“ *Nebe pod Berlínem* (2002), za který obdržel Cenu Jiřího Ortena. Knížka vyšla německy a srbsky, překládá se do polštiny. Následovala komiksová románová trilogie o českoněmeckém výpravčím vlaku Aloisi Nebelovi (2003-2005), sloužícím na malé stanici v Sudetech, kterou mu projede celé minulé století. Z komiksů, které ilustroval a spoluvytvářel Jaromír 99, vznikla divadelní hra *Alois Nebel* pro Činoherní studio Ústí nad Labem (2005) a také úspěšný film. Další hru *Léto v Laponsku* (2005) napsal společně s Petrem Pýchou. Hra získala druhé místo při udělení Cen Alfréda Radoka a byla vysílána Českým rozhlasem. Stejná autorská dvojice je podepsána také pod dalšími dvěma divadelními hrami: *Salcburský guláš* a *Strange Love*. Hra *Strange Love* byla nominována na Českou hru roku v soutěži o Cenu Alfréda Radoka 2007. Pro režiséra Davida Ondříčka Rudiš napsal filmový příběh *Grandhotel*, který se zúčastnil filmového festivalu Berlinale.

Více informací na osobních stránkách autora: www.rudis.cz

Dealeři fyzické lásky

Anna Saavedra

Obsazení: 1 muž, 2 ženy

Celou noc úderů za stěnou mého pokoje, mého těla. A potom cítím strach... Nevím. Nevzpomínám si. Obvykle spím jako zabítá. Tento hotel je tichý, azurově tichý. Miláčku, vezmu tě někam, kde bude úplně ticho... V přímém aktu zranění se ukazuje, jak silná může být moc jednoho člověka nad druhým. Přímý akt zranění odkrývá permanentní zranitelnost člověka jednáním druhých. Láska je, když kráčíš do neštěstí tak jistě, jako jistě vržou boty.

Příběh starší ženy, která terorizována všudypřítomným manželem přebývá v anonymním luxusním hotelu. Ten pro ni nechal postavit právě její muž, aby ji držel v dokonalé izolaci. Všední dny prázdného čekání na konec života razantně naruší vpád mladé dívky, která se ze zprvu neznámých důvodů pokouší se starší dámou hovořit o jejich problémech. Příběhy žen se začnou prolínat v obrazech brutálního násilí, jemuž starší žena odnepaměti čelí, a jemuž byla mladá dívka přítomna v dětství. Sbližování obou žen vrcholí jejich systematickou likvidací anonymního muže, snad muže mladé dívky.

Hra o různých podobách násilí a znásilnění v partnerském vztahu, tak trochu „lynchovská detektivka“ z podivného hotelu rodinné paměti, kde i ti nejbližší lidé jsou naprostými cizinci. Oběti i jejich mučitelé spolu tančí svatební valčík na bělostných prostěradlech dlouho do noci...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Hodina historie

Jan Sojka

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Jednoaktová absurdní tragikomédie (téměř) pro jednoho herce.

Chovanec ústavu pro duševně choré se vydává za profesora historie, vetře se na univerzitu, kde vede přednášku. Tu však neustále narušují dva neschopní školníci a svérázná uklízečka. Diváci se během „profesorova“ výkladu v mžiku mění ve studenty a přednášející k nim také tak přistupuje...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Hřbitovní bytí

Jan Sojka

Žánr: komedie

Obsazení: 4 muži, 1 žena (variabilní)

Lehce absurdní, až groteskní hodinová hříčka minimálně pro 5 osob, do které jsou v závěru vtaženi i diváci.

Na hřbitově přezívají bezdomovci coby „živí mrtví“ a vedou hovory o všem, co pro ně nemá smysl. Ve snových reminiscencích se odtajní jejich předchozí životy. Atmosféru dokresluje nedaleká ZOO, kde jsou zvířata držena nedobrovolně a některá se dokonce pokusí utéci, zatímco „naši“ hrdinové jsou dobrovolně uvězněni v denně se opakující nečinnosti.

Hra byla inscenována v plzeňském divadle Dialog v letech 2008 – 2010.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Ženy v (ne)pokoje

Jan Sojka

Žánr: sitcomová komedie

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

To je pořád stejná písnička. Když někde s někým jsem, je to podezřelé. Když nikde s nikým nejsem, tak je to taky podezřelé, protože si kdekdo myslí, že jsem s někým někde jinde.

Sitcomová komedie s prvky absurdního humoru. Tři naprosto rozdílné mladé ženy sdílejí společný pronájem, narážejí na své protichůdné povahy, marně vzdorují neodbytnému sousedovi a také majiteli domu. Společnými silami připravují večírek, kde si chtějí představit své partnery. Plány mají velké a jaký bude výsledek, odhalí dva možné konce celé komedie.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Navštivte
www.dilia.cz

DILIA POHÁDKOVÁ

Haniččino štěstí

Jan Forejtar

Hudba: Miroslava Forejtarová

Žánr: loutková hudební pohádka

Obsazení: variabilní (minimálně 6 – 8 herců s loutkami)

Pohádka na motivy českých pohádek o zamilovaném vodníkovi, dobřem mlynáři, krásné Haničce, statečném Jankovi a zlých čertech pro děti od 5 let a nižší školní věk.

Vodník Čvachtal je zamilovaný do mlynářovy dcery Haničky, za což se mu posmívá kolega Sumovous. Mlynář má ovšem jiný problém. Z pramene v Čertovské skále ubývá stále více a více vody, takže už stěží otočí mlýnským kolem a hrozí, že mlynář bude muset co nevidět přestat mlít obilí. Jak se potom budou žít? Čvachtal přichází na nápad, že se promění v člověka a mlynáři v jeho soužení pomůže. Ten jeho nabídku přijímá, ale do celé situace se ještě vloží Janek, milý Haničky. Oba se hodlají podle svého s čerty utkat, ale nakonec svoje síly spojí, pekelníky ze skály vyženou a pramen uvolní. Zlo je potrestáno a láska vítězí...

V pohádce je šest písniček, ke kterým hudbu napsala Miroslava Forejtarová.

Text libreta a písní v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Notový materiál a demo snímky písniček z archivu autorů může DILIA zprostředkovat.

Janek a drak

Jan Forejtář

Hudba: Miroslava Forejtářová

Žánr: loutková hudební pohádka

Obsazení: variabilní (minimálně 6 – 8 herců s loutkami)

Pohádka na motivy českých pohádek o zlém draku, pyšné princezně a statečném Jankovi. Pro děti od 5 let a nižší školní věk.

Hrozný drak Mrakodrav posílá svého tajemníka na královský hrad, aby sdělil králi, že od něj chce do tří dnů jednu z místních panen, se kterou se hodlá oženit. Král se vzpírá, že nemá právo, aby děvčata nutil k takovému nerovnému sňatku. Na to tajemník Kylián praví, že tedy nezbyvá nic jiného, než nabídnout královi dceru, princeznu Pavlínu. Král je samozřejmě nešťasten, nechá vybuchovat, že kdo pomůže v této těžké situaci, dostane královskou odměnu. Zprávu zaslechne i venkovský chasník Janek a spolu s Kašpárkem se vypraví do Černých skal, aby draka z kraje vypudil. Vše nakonec dobře dopadne, drak odletí sužovat lidi jinam a všichni si spokojeně oddechnou.

V pohádce je sedm písniček, ke kterým hudbu napsala Miroslava Forejtářová.

Text libreta a písní v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Notový materiál a demo snímky písniček z archivu autorů může DILIA zprostředkovat.

Babiččiny pohádky

Jiří M. Šimek

Obsazení: 3 muži (z toho jeden chlapec), 6 žen (z toho jedna dívka)

Děti – Mates a Šárka – požadují od babičky vypravování pohádek. Babička se dá snadno přemluvit a vypráví tři klasické pohádky: O perníkové chaloupce, O Růžence a O Červené Karkulce. Děti jsou vtaženy do děje – Mates si zahraje Jeníčka, Šárka má více rolí: Mařenka, malá Růženka, Karkulka. Všechny tři pohádky vycházejí z klasické podoby,

jen v Červené Karkulce vlk nakonec nepřichází o život, ale dostává možnost napravit své zlé činy a stává se z něj hlídací pes u babiččiny chaloupky. Ve hře zazní i vyprávění dvou žertovných lidových minipohádek: „Povídám, povídám pohádku...“ a „Byl jednou jeden král a ten měl na peci vál...“, kterými chce babička ošidit děti, jimž slíbila tři pohádky. Babiččiny pohádky jsou určeny pro děti z mateřské školy a 1.–4. třídy základní školy, které je možno snadno vtáhnout do děje. Mají jednoduchou variabilní scénu, k jejímu využití napomáhají scénické poznámky. Je možné zařadit i písničky dle vlastní volby.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Jak dobrák se stal králem a vyuk do pekla přišel

Jiří M. Šimek

Žánr: pohádka

Obsazení: 5 – 6 mužů, 5 – 7 žen

Pohádka vycházející z klasických pohádkových motivů, kde základním prvkem je boj dobra, představovaného Jeníkem Dobrákem, babičkou-sudičkou a studánkovou vílou, a zla, které ztělesňuje Franček Vyuk, pekelník a čarodějnice. Vítězí samozřejmě dobro, Jeník se stává králem, zlo je poraženo – Francka odnesou čerti. Druhým motivem je začarování princezny, které čaroděj zamotá jazyk, ale Jeník ji za pomoci kouzelných sil vyléčí. Celá pohádka pak řeší otázku, co je skutečné štěstí.

Text vychází vstříc menším souborům. Vše se odehrává v jedné scéně, podle personálních možností souboru text variabilně řeší počet mužských a ženských rolí.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Nabízíme

Zahraníční hry

přeložené

Výlet do Říma (A Short Trip, 2012)

Jason Atkinson

USA

Překlad: Alexander Jerie

Žánr: činohra

Obsazení: 2 ženy, 2 muži

Rosemary a Harry žijí spolu svým poklidným a stereotypním životem již více jak padesát let. On, veterán války v Koreji a bývalý zaměstnanec letecké společnosti, si chce užívat obyčejný život bez zvrátů a překvapení. Ona, horlivá katolička, která dokonce chtěla v mládí vstoupit do kláštera, je manželovým opakem – neustále touží po nových zkušenostech a dobrodružstvích. Jejich životní postoje se střetnou, když Rosemary přichází s nápádem výletu do Říma.

Dobře napsaná hra, která je velkou příležitostí pro dva starší herce souboru; ukazuje, jak i takto vyhraněné osobnosti dokáží přes všechny problémy a rozdíly spolu prožít život plný lásky a vzájemné tolerance.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILLIA.

Proroci bez boha (Prophètes sans Dieu, 1999)

Slimane Benaïssa

Francie

Překlad: Lenka Jelenová

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži

„Do mešity chodí jen muslimové, do synagogy jen židé a do kostela jen křesťané. A vstup je zadarmo. Ale v divadle jsou všichni: židé, křesťané, muslimové, laici, nevěřící... a ti si své místo zaplatili.“

Postava Autora uvádí na scénu postupně jednotlivé proroky boží. Nejprve je to Mojžíš, po něm přichází Ježíš. Nechává je diskutovat o svém proroctví a vztahu k Bohu. Ve vzájemném dialogu tak ožívá historie stará jako lidstvo samo. V konfrontaci jednotlivých náboženství se autor neubrání otázce: proč dochází ve jménu víry k tolika krveprolitím a válkám? Do jaké míry vychází jednotlivá náboženství ze stejných ideových základů a hodnot? Jakou sílu má Písmo? Kde je hranice mezi náboženstvím a demagogií, politikou a terorismem? Názorová pluralita proroků vtipně a neotřele rozbíjí neotřesitelnou jednotu boží. Sestava však stále není kompletní, chybí poslední z proroků. Během tohoto čekání na Mohameda, jehož umělecké či jiné zobrazení je islámem výslovně zakázáno, se pozornost postupně přesune k Autorovi a otázkám osobnějšího rázu. Z proroků se stávají herci svých rolí a vše se komplikuje. Sepětí mezi životem a divadlem je najednou těsnější. Je jen na Autorovi, na tomto „prorokovi bez boha“, aby rozhodl, jak vše dopadne...

Hra *Prophetes sans dieu* (*Proroci bez boha*) se poprvé inscenovala v roce 1998 v režii samotného autora, který si také zahrál jednu z hlavních rolí. Dočkala se mnoha repríz v Belgii, Švýcarsku či Kanadě. Knižně vyšla v několika verzích, naposledy v roce 2003.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Slimane Benaïssa (1944)

Alžírský dramatik, autor románů, režisér a herec Slimane Benaïssa celý svůj život zasvětil divadlu jak na úrovni praktické (vlastní divadelní skupina), tak na úrovni politické (ředitel divadla, ministerstvo kultury). Od roku 1993 žije ve Francii. Během devadesátých let sklídl celoevropský úspěch se hrami *Au-dela du voile* (*Pod závojem*) či *Prophetes sans Dieu* (*Proroci bez Boha*). Zúčastnil se mnoha festivalů (včetně festivalu v Avignonu) a rezidenčních pobytů a stipendií, kde také vzniklo mnoho jeho her. V roce 2011 navštívil v rámci festivalu Tvůrčí Afrika Českou republiku. Na svém turné po českých městech seznámil publikum se svým životem a tvorbou. Návštěva se konala také u příležitosti českého vydání jeho hry *Les Confessions d'un musulman de mauvaise foi* (*Zpověď nepovědeného muslima* v překladu Matyldy a Michala Láznovských). Jedním z ústředních motivů Benaïssovy tvorby je téma exilu a vykořeněnosti. Sám sebe považuje za součást tří kultur – původní berberské, francouzské a arabské. Stojí tak nejen na křižovatce kulturní a náboženské, ale také jazykové. Při své návštěvě se Benaïssa dotkl i tohoto tématu. Po odchodu z Alžírsko, kde jeho hry nemohou být publikovány, píše ve francouzštině, která mu dala svobodu vyjádření. Arabština však zůstává jazykem jeho vlastní kultury. Jedině prostřednictvím ní je schopen postihnout všechny barvy a odstíny rodné země. V Benaïssově tvorbě se pak do popředí dostává snaha o mezikulturní dialog. S ironickým nadhledem

a humorem i se zasvěcenou naléhavostí otevírá skrze své postavy obecná, avšak ve svém důsledku velmi aktuální témata víry, tolerance či svobody.

Techtle mechtle (Bedside Manners, 1986)

Derek Benfield

Velká Británie

Překlad: Jiří Fisher

Žánr: komedie

Obsazení: 2 ženy, 3 muži

„Prožijte pohádkový víkend ve Ztraceném ráji!“ Takhle zněl inzerát v jednom farním časopise, který zlákal do osamělého hotýlku dokonce dvě dvojice. Protože přijely inkognito, pánové tu vystupují pod krycím jménem Smith a přítomné dámy pochopitelně nejsou jejich legitimní manželky. Z této výchozí situace se odvíjí komediální děj, plný záměn a ztřeštěných situací, jejichž „dirigentem“ je místní recepční.

Překladatel hry označuje tuto komedii jako rodem skvělé divadelní a filmové adaptace hry irského dramatika Seana O'Caseyho, *Pension pro svobodné pány*, v úpravě legendy českého filmu režiséra Jiřího Krejčíka.

Poprvé se tato hra u nás představila na scéně Divadla Na Fidlovačce, kde se úspěšně uvádí již druhou sezónu.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

CARLOTTA CLERICI NOVĚ V DILIA

Carlotta Clerici

italská dramatička a režisérka žijící v Paříži. Narodila v Itálii, své hry píše ale převážně ve francouzštině. Vystudovala Divadelní akademii v Miláně a poté pokračovala ve studiu divadla v Paříži. Pracovala jako asistentka režie v Itálii i ve Francii. V roce 2002 založila spolu s režiséry Anne Coutureau, Yvanem Garouelem a Mitchem Hooperem divadelní společnost Théâtre Vivant. Mezi její hry patří: *La Mission*, *L'Envol* (*Vzlet*, přel. Jaromír Janeček), *Le Grand fleuve*, *Ce soir j'ovule*, *C'est pas la fin du monde* (*Nejde o konec světa*, přel. Jaromír Janeček).

Vzlet (L'Envol, 2005)

Carlotta Clerici

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: činohra

Obsazení: 5 mužů, 4 ženy

Anna Pořád maluje?

Natálie Ne. Teda... myslím, že ne. A potom, to taky, víš...

Ty poslední obrazy co namaloval... trvalo to dva tři roky, takový morbidní období. Maloval pořád jen mrtvý zvířata. Ale ne jenom tak normálně mrtvý. Celý v krvi, rozsekaný na kousky... Bylo to děsivý.

Vůbec nespál a pil jak duha. Možná, aby se dostal do tohohle tvůrčího stavu...

Anna A kde jsou, ta plátna?

Natálie Rozvěšoval je všude po hotelu...Říkám ti, nádherna!... Nakonec se mi ho konečně podařilo přesvědčit, aby je sundal... Dovedeš si představit, jak to působilo na hosty? Jedeš si na víkend odpočinout k jezeru, vejdeš do pokoje a proti tobě prase s rozpáraným břichem! Krása! Byl to opravdu děs, zlej sen...

Yann miluje beznadějně Annu, která beznadějně miluje Matyáše a všichni tři hluboce milují jezero, na jehož břehu se narodili. Zatímco Yann u jezera zůstává, aby daleko od světa maloval své chimérické obrazy, Anna a Matyáš „odlétají“ s cílem tento svět dobýt. A to až do chvíle, kdy se pod zářícím sluncem, na břehu klidné hladiny velkého jezera, mezi aperitivem s kamarády, vyjíždkou na plachetnici a nocí plnou lásky jejich osudy jednoho dne opět kříží...V době vlády bulváru překvapivě „čechovovsky“ laděná, v Paříži velmi úspěšná, hra mladé autorky nepostrádající tak jako život sám, humor, laskavost, vášně i každodenní malá dramata.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Nejde o konec světa (C'est pas la fin du monde, 2011)

Carlotta Clerici

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Erik Hele... je to jedna stážístka u nás. Peruánka. Snažím se pro ni nějak získat papíry. Když si ji vezmeš, je po starosti. A já za tebe zaplatím dědickou daň.

Tomáš Tak to je, jako řešení, dost radikální. A neexistuje pro ni nějaký jednodušší řešení, pro tu tvoji stážístku? Já nevím... Třeba smlouva. Zaměstnej ji!

Erik To nejde. Nikdo s ní teď žádnou smlouvu nepodepíše. Je krize. Všechno je v háji. A zaměstnat ji nějak na černo je riskantní. Stačí, aby měl šéf špatnou náladu a je zpátky v letadle. To nemůžu riskovat. Je to moc dobrá pracovnice.

Tomáš (Směje se) No, tak o tom nepochybuju! Ten tvůj nápad se mně moc nelíbí. Vymyslíme něco lepšího, aby mně zůstal můj dům a tobě tvoje milenka.

Erik To není žádná moje milenka!

Tomáš Klid. Já to neřeknu! Tak čau.

Sofie a Viviant jsou dávné kamarádky. V kdysi, zdá se, šťastném období byly dokonce švagrové. Teď je jim čtyřicet a nemají to jednoduché. Ze Sofie se stala radikální ekologička, Viviant se vášnivě věnuje ochraně zájmů spotřebitelů. Do toho nikdy nezapomenutá první láska, manžel zblázněný do děvčete bez papírů, dědická daň na krku, na obzoru bazén... A k tomu všemu finanční potíže. Všechno se rozpadá: Společnost, rodina, vztahy jsou založené na lži, kompromisu a marné touze po absolutnu a čistotě. I tato smršť se však nakonec může stát spásnou. Stačí si jen říct, že přece „*Nejde o konec světa!*“. Komedie? Hra k zamyšlení? Od všeho trochu, jako v životě.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Kolečko na závodní dráze (Tour de piste, 2012)

Christian Giudicelli

Francie

Překlad: Jan Cimický

Žánr: monodrama

Obsazení: 1 muž

Christian Giudicelli je skvělý a uznávaný francouzský dramatik, navíc znalec lidských duší, proto jsou jeho hry tak obdivované (*Premiéra mláďi*, kterou hrála Annie Girardot a Odette Joyeux, byla přeložena do 42 jazyků – a v Divadle v Řeznické se hraje již 11 let).

Tato poslední hra sleduje životní příběh muže – od narození až do jeho smrti. Hra strhujícím způsobem mapuje všechny mužovy důležité životní etapy, kolize a úspěchy, stejně jako zklamání a trápení. Jediný herec tu může uplatnit široký rejstřík svého talentu, kdy přechází do vedlejších rolí a nenechá diváka ani vydechnout. Postava nic nepředstírá, na nic si nehraje, můžeme sledovat její vývoj, upřímné reakce, vtáhne nás do děje

rychle a nepozorovaně, že divák doslova dýchá s ní a mimoděk jí fandí, prožívá její neúspěchy a uvolnění, když se něco povede. Samozřejmě, že omlouvá i drobné, stejně upřímně předváděné poklesky... A když příběh skončí, stejně jako u *Premiéry mláďá*, se musí divák nejprve nadechnout, než začne aplaudovat!

Hra je psaná pro jednoho herce, ale může být režijně ztvárněna i pro další pasažérní postavy.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Celibát na dvorku (Celibat sur Cour)

Jean-Marie Chevret

Francie

Překlad: Jan Cimický

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 3 ženy (+ 2 stěhováci)

Do domu v romantické pařížské čtvrti Le Marais se přistěhuje nový nájemník Vincent, nemá moc chuti o sobě mluvit, je to bývalý námořník. Domovnice Suzanne je však neodbytná, místní zpravodajská služba. Postupně poznáme i další obyvatele – Cecile, svobodnou učitelku, pak i studentku Caroline, která studuje geografii, Andrého, vdovce už dvacet let – a osudy se nám začínají zaplétat. Sblížují se. Jejich dialogy jsou vtipné i kousavé. Nahlížíme do letního života v tichém koutku Paříže. V něčem připomíná atmosféra Le Marais naší Malou Stranu a náladu někdejších Povídek malostranských – klidnou a přitom plnou vnitřního napětí.

Chevretova komedie nabízí skvělou roli domovnice – pro herečku s širším rejstříkem, od vtipné ženy z lidu po racionálně uvažující a životem zklamanou ženu. Stejně herecky bohatá je i postava Vincenta, který se promění z bručouna do nejspíše zamilovaného až do statečně zklamaného stárnoucího muže, který doufá, že klid najde v návratu do předchozí profese.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Mé jméno je můj program (Mein Name ist Programm, 2012)

Oliver Kluck

Německo

Překlad: Lucie Lísková

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

on: byl jsi snad na dovolený, ne

já: ne, ne, byl jsem v blázinci, u magorů, bláznů a pošahanců

on: to ještě není nejhorsí ne

Život z pohledu idiota je mnohdy jednodušší než z pohledu revolucionáře. Co se stane, když je idiot zároveň i revolucionář? Vzpouora nemusí bezpodmínečně být jen kolektivní záležitostí. Tímto poznatkem se řídí i mladý inženýr Daniel, který ve snaze změnit svůj život vypoví své zdánlivě jisté místo ve firmě a přihlásí se ke studiu na renomovanou univerzitu pro spisovatele. Na institutu Treichlinger jsou mladí lidé vyučováni profesory, kteří jsou přesvědčeni o zbytečném snažení výchovy nových spisovatelů a nevěří v jejich kariéru. Za literaturu se nedá považovat vše, co se napíše a právě profesori na Treichlingeru jsou ti, kdo tyto hranice určují.

Hra *Mé jméno je můj program* jednoho z nejhranějších německých mladých dramatiků dneška Olivera Klucka líčí ironicky, vtipně a s hravostí příběh člověka od jeho dětství stráveného v psychiatrické léčebně až do jeho dospělosti.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Oliver Kluck (1980, Bergen na Rujaně)

Studoval dramaturgii, uměleckou prózu a esejsjstiku. V roce 2007 napsal svou první divadelní hru *Mut macht Mut* a sbírku povídek *Ein Himmel voller Bratschen*. Divadelní hra *Das Prinzip Meese* vznikla na základě eseje o generaci německého malíře Jonathana Meeseho. Kluck za ni v květnu 2009 získal cenu pro novou dramaturgii v rámci berlínského festivalu Theatertreffen. Premiéra se konala v únoru 2010 v berlínském Maxim Gorki Theater. Za hru *Warteraum Zukunft* získal Kluck cenu Kleist-Förderpreis für junge Dramatik 2010. Oliver Kluck žije v Berlíně.

Alles Opfer! oder Grenzenlose Heiterkeit (2011)

Dirk Laucke

Německo

Překlad: Lucie Lísková

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 3 ženy

Cestovní autobus plný duchodců a turistů je na cestě do Polska, do starého Slezska. Náhle ale autobus prorazí zábradlí a řítí se dolů – do bezčasu. Nefunguje rádio, mobilní telefony, všechny hodinky se zastaví. Nehodu přežije pouze pět lidí, kteří se nachází bez pomoci v hluboké propasti. Neustále opilá dávno pohaslá popová hvězda Marie, její dominantní otec a manažer Lennert, kdysi známý východoněmecký bard Toni, kdysi významný a dokonce vyšetřovaný novinář Torsten a stará Marta, která veze urnu svého muže zpátky domů. Skupina se snaží nějak vzbudit, ale všichni cítí, že je spojuje víc než ona nehoda. A tak se uprostřed

německého lesa za ranního svítání probudí démoni minulosti i současnosti, kteří je začnou obtěžovat a hecovat proti sobě. Už dost dlouho byli každý do jednoho v rolích obětí!

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se v současné době překládá.

Dirk Laucke (1982)

narodil se ve Schkeuditzu a vyrůstal v Halle an der Saale. Po maturitě absolvoval několik semestrů psychologie na lipské univerzitě, ale studium přerušil a v letech 2004 – 2008 se již plně věnoval scénickému psaní na Universität der Künste v Berlíně (učitelem mu byl např. Oliver Bukowski nebo Hans-Joachim Frank). V roce 2004 se na pozvání Tankreda Dorsta zúčastnil festivalu Salzburger Festspiele, kde formou scénického čtení prezentoval svou první hru *Symptom* pojednávající o pacientce psychiatrické léčebny, která se považuje za Ulriku Meinhof. Zlomovou událostí Lauckeho kariéry byla nominace jeho hry *alter ford escort dunkelblau* na dramatický workshop Stückemarkt v rámci berlínského festivalu Theatertreffen 2006 a v následujícím roce na cenu za nejlepší drama během 32. Theatertage v Mülheimu. Za tutéž hru získal cenu města Frankfurtu n. M. pro podporu současné dramaturgii Kleist-Förderpreis. Její první provedení zrealizovalo v roce 2007 divadlo Theater Osnabrück. Ve stejném roce se stal na základě hlasování divadelních kritiků časopisu Theater heute dramatikem roku. Během stipendijního pobytu při düsseldorfském Schauspielhausu vznikla hra *Wir sind immer oben* (2008). Na zakázku městského divadla v Heidelbergu napsal pro zahájení festivalu nové dramaturgii Heidelberger Stückemarkt 2009 hru *Der kalte Kuss von warmem Bier*, v níž naráží na současnou nebo nedávnou historii (válka v Iráku, rozdělení Německa) a její negativní dopad na soukromý život jedince. Prolínání minulosti a současnosti se objevuje také

v obou přiběžích hry *zu jung zu alt zu deutsch* (2009). Autor zde tematizuje obtížný život imigrantů a alkoholiků, sexuální perverze stárnoucího muže, otázku viny nacistické minulosti, která se přenáší z generace na generaci atd. Laucke pracuje také jako scénárista (filmový scénář k filmu s názvem *Zeit der Fische*, 2007) a píše pro děti a mládež (*Hier geblieben*, 2005, spoluautor; divadelní projekt *Ultra*, 2009; divadelní hra *Stress! Der Rest ist Leben*, 2010).

Velemarš (Der grosse Marsch, 2009)

Wolfram Lotz

Německo

Překlad: Kateřina Bohadlová

Žánr: revue

Obsazení: 12 mužů, 1 žena, 1 dítě, sbor herců a padesáti Nereidek

Divadlo je místo na světě.

Svět je místo ve vesmíru.

Vesmír je zasraná díra,
podle mě.

Po úvodním prologu rozpustilé dívenky, která hravou formou vysvětluje princip divadla, nastoupí na scénu angažovaná herečka-moderátorka a jejím hostem je sám autor hry Wolfram Lotz. První scéna jakoby se psala současně s jejím inscenováním. Tématem má být německá pravicová teroristická organizace RAF. Takto složitě téma ovšem nelze dle dramatika-herce Lotze stručně shrnout, a tak se jakékoliv tvůrčí aktivity vzdává. Vzápětí si zve dominantní herečka na podium další hosty, jimiž jsou reálný (!) šéf Deutsche Bank Josef Ackermann, ministr práce Hundt, Shakespearův Hamlet a další postavy ze současnosti i minulosti.

Prostřední část hry uvádí Lotz slovy, že láska je i v dnešním světě globalizace možná. Láska sociální k bezdomovcům a nezaměstnaným, pro které divadlo připravilo královské pohostění v podobě švédských stolů. Ale také láska incestní, které se dopustil odsouzený Patrick S., jenž se svou sestrou zplodil několik dětí. V závěru scény vtrhne na scénu tlupa mongoloidních dětí a úplně ji zdevastuje. I na otrlého diváka, znalého současného divadla, je to moc, a tak za projekce snímků z mungo farmy odchází, aby si na pokladně nechal vrátit vstupné. V poslední části Lotzovy avantgardní trilogie se setkáváme dokonce s Lotzovou matkou, která přináší vzkaz od autora hry. V sále už není jediný divák, vše se odehrává bez divadelní režie. Na scéně jsou pouze jezdící schody v duchu obrazů malíře M. C. Eschera, které vytváří uzavřený čtverec. Postupně si herečka zve do diskuze amerického atentátníka Lewise Painea, anarchistu Bakunina či Prométhea, s nímž polemizuje o jeho játrech.

„Lotz překračuje hranice možností a podrobuje divadlo testu, kolik toho vydrží. Po formální stránce se hra na první pohled jeví jako těžký oříšek a nutí režijní tým, aby se s ní popral. Kdo se rozhodne hru zinscenovat, musí v podstatě znovu stvořit divadlo. A to už při četbě působí takovou rozkoš, že se člověk doslova těší na všechna představení, která v budoucnu vzniknou!“ Falk Richter

Hra *Der grosse Marsch* získala v rámci festivalu Theatertreffen 2010 – Stückemarkt cenu za původní hru spojenou s finanční odměnou a se zakázkou pro Národní divadlo ve Výmaru.

Českou premiéru chystá brněnské HaDivadlo v režii Filipa Nuckollse na březen 2013.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Wolfram Lotz (1981)

vystudoval literární vědu a umění na univerzitě v Kostnici, od roku 2007 studoval na Německém literárním institutu v Lipsku. Je spoluzakladatelem a vydavatelem literárního časopisu *Minima* a od roku 2010 redaktorem literárního

časopisu *EDIT*. Lotz dosud napsal několik filmových scénářů, esejů, povídek a básní. Pravidelně přispívá do internetových blogů a je autorem rozhlasové hry *In Ewigkeit Ameisen*. V roce 2005 získal literární cenu města Steyr a v roce 2009 tvůrčí stipendium Rottweil. Se svou divadelní hrou *Der grosse Marsch* byl pozván na berlínský festival Theatertreffen 2010, aby se zde v rámci scénických čtení Stückemarkt zúčastnil soutěže nové německé dramatiky. Získal za ni hned dvě ceny – cenu spojenou s uvedením hry v národním divadle ve Výmaru v roce 2011, zakázku výmarského divadla na napsání nové hry a také cenu publika. V roce 2011 získal za hru *Der grosse Marsch* Kleistförderpreis für junge Dramatik.

Lháři (The Lying Kind, 2002)

Anthony Neilson

Velká Británie

Překlad: Alexander Jerie

Žánr: komedie

Obsazení: 4 muži, 4 ženy

Balthasar Říkal jste, že zatímco já mluvím o psu, vy jste měl
na myslí...?

Gobbel (po pauze) Oběť.

Balthasar Oběť?

Blunt (po pauze) No ano, víte...vy jste mluvil o psovi...

kdežto pro nás je to... oběť.

Gobbel Zločinu.

Balthasar Och...

Blunt Ano, ať je to pes, nebo... ehm...

Gobbel (po pauze) Nepes.

Blunt Nepes, ano...

Balthasar Nepes?

Blunt Ano, pes nebo nepes, v tom my nevidíme rozdíl;

všichni jsou oběti zločinu a my každý případ
řešíme naprosto stejně.

Strážníci Gobbel a Blunt musí na Štědrý den splnit jednu nepříjemnou povinnost: oznámit starým a nemocným manželům, že jejich dcera zahynula během autonehody. Když vidí, jak by tato zpráva mohla staříky otřást, velmi ochotně využijí nedorozumění a nechají oba manžele v představě, že tragická zpráva se týká jejich psa. Jenomže jedna malá lež plodí další. Strážníci se do nich zaplétají a aby „neztratili tvář“, musí vymýšlet stále krkolomnější řešení, které rozvíří sváteční den malého městečka. V jejich síti nakonec uvízne nejen místní pastor, ale i lehce militantní Gronya, která na svou pést organizuje domobranu proti pedofilovi, jenž se v tomto městečku někde ukrývá.

Lehce morbidní Neilsonova komedie je jako dobře promazaný stroj, který jednu dobře myšlenou lež zvětšuje do čím dál absurdnějších situací.

A co teprve když se zjistí, že vše bylo jinak a autonehoda se týká úplně jiné osoby...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Zázračný doktor Knock neboli Triumf medicíny (Knock, ou, Le triomphe de la médecine)

Jules Romains

Francie

Překlad: Jan Cimický

Žánr: hra o třech dějstvích

Obsazení: 9 mužů, 5 žen

Dekorace: automobil na silnici, ordinace, hotel

Hra, kterou napsal člen Francouzské Akademie Jules Romains, měla premiéru v Paříži před 90 lety a je stále aktuální. Tehdy, v divadle na Elysejských polích, v roce 1923, hrál hlavní roli slavný divadelní a filmový herec Louis Jouvet a některé repliky se ve Francii staly nezapomenutelné, např.: „*tak lechtá vás to nebo šimrá?*“...

Komedie odvíjí příběh doktora Knocka, který přijíždí na malé venkovské městečko, aby převzal od tamějšího doktora jeho klientelu. Je to podnikavý člověk a rychle pochopí, že chce-li uspět, musí změnit „taktiku“ – a daří se mu to. Za krátkou dobu přesvědčí, že nejsou lidé zdraví, ale potenciálně nemocní...

Knock je humorná studie o psychice člověka, která je velice náchylná k úspěšnému sugestivnímu přesvědčování a všechny souvislosti paradoxně připomínají – naši současnou medicínu a její problémy!

Komedie o doktoru Knockovi je skvělá příležitost nejen pro herce v hlavní roli, ale i pro diváka, který se najednou ocitne v situaci důvěrně až komicky známé. Z představení bude odcházet pobaveně a uvolněně a přitom si uvědomovat, že lidé se zase za století až tak moc nemění...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

EDUARDO ROVNER V DILIA

Eduardo Rovner (1942, Argentina)

je argentinský dramatik, redaktor, vysokoškolský pedagog a režisér. Nejznámější a nejúspěšnější současný argentinský dramatik a režisér původně vystudoval v Buenos Aires elektrotechniku. K divadlu se dostal poměrně pozdě – debutoval v roce 1976 hrou *Pár*. Od té doby má na svém kontě více jak čtyřicet dramatických textů, z nichž mnohé byly uvedeny po celém světě a získaly řadu cen.

Za *Narozeninový koncert* získal První národní dramaturgickou cenu; *Vrátila se jednou v noci* byla oceněna řadou domácích cen (například v roce 1995 získala cenu Argentores, udělenou Argentinskou autorskou společností) i zahraničních (v USA, Španělsku, Uruguayi). Oceněny byly také hry *Kvartet* (1991), *A svět přijde* (1989), *Společnost* (1995).

Eduardo Rovner působil řadu let na Filosofické fakultě Univerzity v Buenos Aires jako profesor argentinského a latinskoamerického divadla. Založil a vedl časopis *Espacio* a také Nadaci Roberta Arlta pro výzkum v oblasti divadla.

Čeští diváci znají především Rovnerovu hru *Vrátila se jednou v noci*, která je na našich scénách velmi populární.

Agentura DILIA nabízí dvě hry Eduarda Rovnera v překladu I. Rodrígueza a jednu loutkovou hru v překladu Š. Valverde; další nepřeloženou hru najdete v sekci Nepřeložené hry.

Společnost (Compañía, 1995) ⚡ @ FN

Eduardo Rovner

Argentina

Překlad: Ivory Rodriguez

Obsazení: 1 muž, 2 ženy

Osvaldo: Víš, po chvílce, co jsme si tak spolu povídali... (Pauza)

Anna: Co?

Osvaldo: ... se mě dotkla.

Anna: Jak se tě dotkla? Začala na tebe sahat?

Osvaldo: Ano... a z ničeho nic jsem si uvědomil, ani se mě neptej jak, že se s ní procházím po břehu jezera... a držíme se za ruce.

(Pauza)

Anna: Osvaldo...

Osvaldo: Co?

Anna: Jsem Anna, tvoje žena.

Osvaldo: Já vím.

Anna: Ne! Žádný „já vím“! Co mi to tady říkáš? (Osvaldo neodpovídá) Odpověz! O čem mi to povídáš?

Osvaldo: (váhá)... O jednom setkání.

Anna: O jakým setkání? Myslíš, že jsem na hlavu padlá?

Vyprávíš mi o své avantýře!

Osvaldo: Prosím tě, Anno miláčku...

Anna: Žádný „miláčku“! Pokud máš románek nebo avantýru, nebo co to je, nechej si to pro sebe a svoje přátele! Slyšíš? Nechod' za mnou s takovejma řečma! Tobě přeskočilo! Co se ti děje? Ty ses vážně zbláznil? Jsme svoji pětadvacet let! A ty to všechno chceš hodit přes palubu, kvůli nějaké zasrané vdovičce, se kterou ses teprve dneska seznámil?

Hra začíná tím, že Osvald vypráví své manželce Anně o tom, jak se setkal s jinou ženou. Od tohoto okamžiku roste jeho touha sdílet s ní důležitý pocit, který v něm toto setkání vyvolalo. Reakce Anny je však odmítavá: žádá po něm, aby si uvědomil, že není jeho důvěrnice, ale manželka. Osvald přesto pokračuje ve vyprávění a dokonce navrhně, aby žili všichni tři společně – po tolika letech manželství a s dorostlými dětmi by podle něj totiž takto mohli vyřešit dva problémy najednou: odcizení, které mezi nimi nastalo, a zároveň osamělost oné ženy, která nemá rodinu. A ona náhle skutečně stojí za dveřmi. Magda přichází na pozvání Osvalda, aby s nimi oslavila své narozeniny, protože jinou společnost nemá. Anna se nově nastalé situaci brání, a tak ji Osvald s Magdou přivázuje k židli, ucpou jí ústa a s pomocí jehlice na pletení se jí snaží přesvědčit o potřebnosti lidské společnosti, solidarity a o výhodách, které by i pro ni plynuly ze soužití ve třech. Anna se však dokáže osvobodit a začne Osvalda a Magdu jehlicí ohrožovat sama. Honička se promění v nekonečně proměnlivou hru na toho, kdo útočí a kdo prchá, a vyvrcholí do finále, kdy se všichni otevřou, zjeví své obavy a přání a společně oslaví Magdiny narozeniny.

Hra je vystavěna na konfliktu mezi lidskými tužbami a vášněmi a kulturními strukturami, které nám je nedovolují vyjádřit a prožít a které nás naopak nutí je skrývat. Také se v ní hovoří o strachu ze

samoty a ztráty lásky milované osoby i o zoufalé potřebě lidské společnosti a velkorysosti.

Hra *Společnost* byla vyznamenána několika cenami za dramatikou a uvedena v Argentíně, USA, Španělsku a dalších zemích.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Teodor a Luna (Teodoro y la Luna)

Eduardo Rovner

Argentina

Překlad: Šárka Valverde

Žánr: loutková hra

Obsazení: 4 muži, 2 ženy, 2 ptáci, Luna

Chlapeček Teodor má bolavé srdce. Přepílňuje mu ho totiž nevyznaná láska k holčičce Lulu. Naštěstí však má věrné kamarády, s nimiž se může o svoje city podělit: psa Horáce a Lunu, jíž recituje básně, které píše pro Lulu. Jak už to tak bývá, v domku a zahradě, kde Teodoro bydlí, však nežijí jen dobré bytosti, ale i zlobidlo Světlomor. Světlomor rád činí svému okolí naschvály a živí se holubími vejci, jejichž přísun mu zajišťují věrní sluhové ptáci Pírko a Zoban. A naschvály se mu výtečně daří, protože zná jedno velké kouzlo: umí zhášet a rozsvěcet ve světě světlo a díky tomu, že může v poledne náhle přivolat noc nebo naopak večer den, si hraje i s časem a lidmi. Jednoho dne se Teodor osmělí a políbí Lulu. Z rozpaků uteče, ale jak se vyleká, když Lulu další den nepřijde do školy. Napadne ho, že Lulu se určitě schovala na Měsíc, a tak se pustí do stavby draka, aby ji tam letěl vysvobodit. Odejde se psem Horácem z domova, ale aby mohl vystoupit na kopec, ze kterého odlétne, musí projít městem. To je naplněné chaosem revoltujících vousáčů, přísných vládních úředníků a zavěšenců na anténách, které tvoří neproniknutelnou hradbu mezi zemí a nebem a jsou oblíbeným rejdištěm zlobivého Světlomora. Teodor s Horácem se dokonce připloutou i na mítink filosofů, kteří touží po tom, spatřit skrze městskou byrokracii a mříž antén nebe, a tak je vyzve, aby se do lesa na kopec vydali s nimi. Odchází

z města vítězoslavně v doprovodu celého zástupu filosofů, ale nezapo-
míná na svůj hlavní úkol. Odlet mu ovšem překazí Světlomor, který udělá bouři a namísto, aby Teodor letěl vzhůru, padá Luna přímo na nos. Teodor si již již zoufá a dokonce mu Lulu a Luna splynou v jedinou bytost, kterou nazve Luluna. Vtom mu ale na pomoc přispěchají Zoban, Pírko, Maminka, Don Pedro a nakonec i samotná Lulu, která se Teodora také vydala hledat. Společnými silami vrátí Lunu na nebe a zlikvidují zlého Světlomora.

Hra s pohádkovými i výchovnými motivy o čistotě, světle, přátelství a hlavně poezii jako důležitých životních hodnotách, v níž se autor v obraze vzpoury ve městě bezesporu inspiroval i nepokoji během argentinské ekonomické krize.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Vrátila se jednou v noci (Volvió una noche, 1991)

Eduardo Rovner

Argentina

Překlad: Ivory Rodriguez

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 2 ženy, 3 umrlci, 1 duch

Brilantně napsaná komedie předního současného autora argentinského divadla úspěšně obletěla celý svět a dočkala se mnoha prestižních ocenění. Pedikér a starý mládenec Manuel pravidelně navštěvuje hrob své matky, aby jí týden co týden vylíčil, co nového se mu přihodilo. Skutečnost si lehce přibarvuje, některé věci zamlčí, jenom aby se matce jevil v lepším světle. Když jí jednoho dne oznámí, že se konečně chystá oženit, očekává ho po návratu domů neuvěřitelné překvapení: Jeho matka Fanny po deseti letech „odpočinku v pokoji“ vstane z hrobu, aby na situaci osobně dohlédla. Energetická žena se tak znovu začne plést do života svého dospělého syna: a jelikož on je pochopitelně jediný,

kdo ji vidí a slyší, spouští se řetězec komických situací, nedorozumění, záměn a zmatků...

Hra *Vrátila se jednou v noci* byla úspěšně nastudována i v českých divadlech: v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě, v pražském Divadle na Vinohradech, v Městském divadle v Brně.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

iPlay (2012)

Bernhard Studlar

Rakousko

Překlad: Martina Černá

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní

Kdo jsme

Kdo vůbec jsme

Zdobíme se příběhy

Nalepujeme si falešné vousy

A chlubíme se cizím peřím

Kupujeme si šaty a laskavosti

Necháváme se milovat

Stonáme

Trpíme a strachujeme se

Když se nikdo neřívá, jsme velcí

Za dveřmi našeho pokoje

Když se nikdo neřívá, jsme nazí

V temnotě ležíme a nasloucháme

Signálům zvenku

Je to náš svět, který tu volá?

Jsem to já, koho volá?

...

Na naše dveře buší touha

Na kterou umřeme (ponoření do ticha)

Nejnovější hra Bernharda Studlara *iPlay* je odvážnou aplikací pro současné divadlo: neexistuje v ní žádné drama, žádné konkrétní postavy, pouze hlas „já“, které se varíruje každým okamžikem do dalších desítek možná stovek „já“, někdy ironických, někdy zoufalých, někdy lyrických a plných touhy. *iPlay* je pozvánkou pro herce, kteří mají radost z nespoutané hry. Existenciální hra *iPlay* je koláží, ve které se mísí poezie, ironický humor, spílání světu a nejtintnější pocit nejistoty a touhy se identifikovat. Výkřik jedince, který je sám sobě ikonou, ale přesto (nebo právě proto) se mu svět odmítá podřídít. Proto potřebuje aplikace pro život. „Možná jde o to, říct: Haló, tady jsem. Jsem tady. Jsem ještě tady,“ říká o své hře Bernhard Studlar. *iPlay* je hrou s vyprávěním sebe sama, svého příběhu, svých pocitů, svých vzpomínek, do kterých se občas vkrádají nejrůznější slogany, fragmenty televizních story, nápisy na reklamních stojanech bankovních domů, hlasy z ulice. „Mluvit, mluvit, mluvit. Mluvit a nechat mluvit. Ve mně to mluví a venku to mluví.“ Je vůbec možné v záplavě informací nejrůznějšího druhu ještě spatřit vlastní identitu? Nepřekročily požadavky na výkon, flexibilitu, zodpovědnost a nutnost být pořád ve střehu únosnou mez, za níž se začíná ztrácet člověk? I když se to na první pohled může zdát, tak *iPlay* není pouze sebedojímavým pláčem nad bezvýznamností malého člověka před mohutností současného světa – Studlar dokáže být pěkně ironický a sarkastický, a to především sám k sobě.

Text vznikl v rámci rezidenčního programu Centra současné dramatiky Divadla Letí v rámci mezinárodního projektu Generační ikony. Českou premiéru hry uvedlo Divadlo Letí v režii Mariána Amslera 16.10.2012 v MeetFactory v Praze.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Zítřka v Kataru (Morgen in Katar, 2008)

Theresia Walser

Německo

Překlad: Václav Cejpek, Monika Kučerová

Žánr: komedie

Obsazení: 8 mužů, 5 žen

Co se stane, když najednou vlak zůstane stát? Jak se chovají cestující, když najednou musejí nekonečně dlouho čekat?

Theresia Walser si ve své hře jako výchozí situaci zvolila “vynucenou pauzu” v jízdě rychlovlaku ICE těsně před Karlsruhe, což je pouze eufemismus pro sebevraždu, kterou přijíždí vyšetřit policie. Devět pasažérů zatím vytváří mikrokosmos nedobrovolného a dočasného společenství: vystresovaný a frustrovaný manažer, lehce militantní pár starších manželů, glosující blondýna a další všednodenní postavičky současného života. A to včetně Araba nerušeně spícího po celou dobu zastávky se sluchátky na uších a se záhadnou taškou v uličce, o kterou věčně zakopává nejen personál vlakové restaurace, ale i cestující svými pohledy vystrašenými teroristickými útoky. Patchworková společnost úhledně zařazená do svých společenských rolí i na sedadla ve vagónu se i přes stojící soupravu stále šílenějším tempem řítí do deliria, a to úměrně s tím, jak plní zásoby mobilního minibaru. Postarší pan Bernhard začne rozmazávat fyziologické podrobnosti pádu pod vlak, blondatá dáma euforicky hupská vagóny...

Překvapivě komediální text úspěšně německé dramatičky byl na jaře 2008 ve světové premiéře uveden v Staatstheater Kassel.

Hra *Zítřka v Kataru* měla českou premiéru 28. října 2012 ve Studiu Marta (Divadelní fakulta JAMU) v režii Petra Štindla.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Theresia Walser (1967, Friedrichshafen)

německá dramatička, dcera spisovatele Martina Walsera. Po absolvování herectví na Vysoké škole v Bernu byla dva roky členkou ensemblu Junges Theater Göttingen. V roce 1996 debutovala divadelní hrou *Kleine Zweifel*.

V roce 1998 získala titul Mladá autorka roku, udělený porotou časopisu Theater heute, o rok později se stala Autorkou roku. Žije a pracuje ve Freiburgu im Breisgau. Divadelní texty T. Walser charakterizuje poetický jazyk a vybraný styl, který bývá chválen kritikou. Navzdory nerealistickému ztvárnění reaguje na aktuální dění a zabývá se tématy současnosti. Mezi její hry patří: *Das Restpaar, Kleine Zweifel, Das Restpaar, King Kongs Töchter* (Kingkongovy dcery, přel. Linda Burmeister, 2004), *So wild ist es in unseren Wäldern schon lange nicht mehr, Die Heldin von Potsdam, Wandernutten* (Toulavý děvky, přel. Tereza Dobiášová, 2005), *Die Kriegsberichterstatte, Die Liste der letzten Dinge, Ein bisschen Ruhe vor dem Sturm, Morgen in Katar* (*Zítřka v Kataru*, přel. Václav Cejpek, Monika Kučerová, 2011), *Monsun im April, Herrenbestatter*. Jejimi nejnovějšími hrami jsou *Eine Stille für Frau Schirakesch* a *Ich bin wie ihr, ich liebe Äpfel* – německé originály obou her jsou elektronicky k dispozici v DILIA.

Nabízíme

Zahraňní hry

nepřeložené

Muži bez konce (Mænd uden noget, 2002)

Ole Bornedal

Dánsko

Žánr: černá komedie

Obsazení: 2 muži

Mrtví nebo živí? To je otázka. Nebo je to všechno jenom zdání?

Dva muži se probudí v márnici. Kolem nich leží mrtvá těla. Dveře jsou zamčené.

Dva muži: jeden je cynik a misogyn bez iluzí, druhý je chlapecky naivní romantik.

Role jsou rozdílné. Oba muži si v ledové márnici začnou vyprávět o ženách, které ovlivnily jejich život. Není to tak dávno, co jeden z mužů visel na laně na Matterhornu a zoufale se snažil zachránit svého přítele, zatímco druhý v ten okamžik nutil svoji ženu k potratu. Oba se nacházejí na hranici života a smrti. Existuje cesta zpět?

Temná, ale přesto zábavná a provokativní hra *Mænd uden noget* byla nominována na cenu Reumert, dánskou divadelní cenu udělovanou nejlepší inscenaci roku.

„Lidské drama v nebeské hře.“ (Berlingske Tidende)

Text dánského originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Ole Bornedal (1959)

dánský divadelní a filmový režisér, autor divadelních a rozhlasových her, povídek a básní. V roce 1986 získal cenu Prix Italia za hru *Knust, kværn og kvæstet*. Jeho nejvýznamnější divadelní hrou je černá komedie o dvou mužích, kteří se probudí v márnici a jsou tak nuceni rekapitulovat celý svůj život, *Mænd uden noget* (2002). Inscenace hry byla nominována na cenu Reumert, dánskou divadelní cenu udělovanou nejlepší inscenaci roku. Od roku 2001 je Bornedal intendantem v Aveny Teatret v Kodani.

Love Song (2006)

John Kolvenbach

USA

Překlad: Nepřeloženo

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Po úspěšné inscenaci v Chicagu se tato křehká komorní komedie dočkala i evropské premiéry na West Endu, kde byla nominována na Lawrence Olivier Award za nejlepší komedii roku. Nesmělý mladík Beane žije podivínský osamělý život. Jeho zaměstnaná sestra Joan i její manžel se sice snaží udělat si na něj sem tam čas, ale ne vždy se jejich snaha setká s úspěchem. O to větší je jejich překvapení, když se Beane potě, co se do jeho bytu vloupe tajemná zlodějka Molly, bezhlavě zamiluje a zcela se promění. Energie a optimismus, který z něj náhle vyzařuje, vnese závan čerstvého vzduchu i do Joanina stereotypního manželství. Jenže Joan vrtá hlavou, kde se vlastně Molly vzala...

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Home Truths (1998)

David Lodge

Velká Británie

Překlad: Nepřeloženo

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Hra slavného anglického romanopisce zpracovává rozpor mezi soukromým životem současných umělců a jejich prezentací na soudobém trhu s kulturou.

Adrian Ludllow, kdysi velmi populární spisovatel, žije se svou manželkou Eleanor poklidným životem důchodce. Adriana kdysi proslavil jeho román *Hideaway*, dnes se věnuje už psaní jen krátkých povídek. Eleanorina nejčastější zábava je pak čtení skandálních rozhovorů novinářky Fanny Tarrant v jednom z bulvárních plátků.

Jednoho dnes se však obětí zuřivé novinářky stane i jejich přítel Sam, úspěšný hollywoodský scénárista...

Text originálu je k dispozici v DILLA.

Year of the Family (1994)

Anthony Neilson

Velká Británie

Překlad: Nepřeloženo

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Year of the Family, hra skotského dramatika Anthonyho Neilsona z roku 1994, je svérázným příspěvkem k diskusi o úloze rodiny v současné společnosti. Na vztahovém propletení pěti postav ukazuje naši touhou po (jakoli iluzivním) citu a lidské blízkosti, ale také silící krutost a odcizenost.

Hrdinové hry intenzivně touží po rodině – a zamotávají se do sítě iluzí a lží. Hlavní hrdinka Fliss si nalhává, že neznámý bezdomovec je její dávno mrtvý otec a její sestra Claire se nedokáže rozhodnout mezi dvěma naprosto rozdílnými muži, lze oběma a netuší, že i ona je kruté podváděna. Všechny postavy mají nějakého toho kostlivce ve skřini, všichni lžou sobě i ostatním.

Text originálu je k dispozici v DILLA.

Kvartet (Cuarteto, 1991)

Eduardo Rovner

Argentina

Překlad: Nepřeloženo

Obsazení: 5 mužů, 1 žena

Johann cvičí doma na violoncello a čeká na své kolegy ze smyčcového kvarteta. Mají před sebou velký úkol: jejich koncert k výročí úmrtí hudebního génia Ludwiga van Beethovena má přenášet televize. Své poslání všichni čtyři virtuozové, kteří si dokonce na počest skladatele dali německá jména, chápou jako „obětí, jíž zprostředkují lidstvu Beethovenovo poselství míru, lásky a harmonie“. A jsou schopni skutečně obětovat leccos. Ve vedlejším pokoji leží smrtelně nemocná Johannova žena Zulema. Její sténání, zvonící telefon z lékařské asistence a Johannův syn, který se vrací z lékárny s tisíci prostředkem, hudebníky neustále vyrušuje, a proto je jejich chování vůči bezbranné pacientce čím dál krutější a drastičtější. Syna nepustí do bytu, přestřihnou telefonní kabel, Zulemu nakonec jeden z nich zbije a umlčí. Během toho se konečně dostanou k samotné zkoušce: po několika rituálech koncentrace pustí z desky nahrávku Beethovenova „kvartetu“ a simulují hru na neviditelné nástroje. Syn, který se proti zacházení s matkou ohradí, musí být nakonec ve jménu umění obětován také...

Kvartet byl uveden na mnoha světových scénách taktéž v rozšířené verzi pod titulem *Koncert k narozeninám* a v roce 1991 za něj autor obdržel prestižní cenu argentinské divadelní agentury ARGENTORES. Rovner se

podle vlastní výpovědi pokusil vytvořit „metaforu o necitelnosti a netoleranci skupin, které se pokoušejí vnutit okolí „svou“ pravdu, a zároveň o „dvojím metru“, kterým mají ve zvyku měřit nejrůznější mocenské skupiny. Díky takovým praktikám slova jako svoboda, spravedlnost, demokracie či mír, reprezentující neoddiskutovatelné hodnoty, ztrácejí jakýkoli obsah.“

Text v originále je k dispozici v DILIA. Překlad můžeme zprostředkovat.

Me and You and the EU (Kleine Grenzerfahrungen – FUN & HORROR, 2007)

Bernhard Studlar

Rakousko

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Místo, kde se příběh odehrává, je jakási utopie představovaná barem „Kafejo Europeo“. Karoline, kardinál a číšník sedí v baru a sní o změně. Toužebně ale i se strachem a děsem čekají na Novou Evropu. Věří, že pro lidi bude stále těžší najít správnou cestu: Ať budou na křižovatce, na hraničním přechodu nebo ve vlastním bytě. Dočkají se Nové Evropy – nebo nás už nic nového nečeká?

Hlavním tématem Studlarovy hry *Me and You and the EU* je ztráta jistot a touha lidí po nalezení té správné cesty. Je to hra o čekání, hledání a touze.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

SONNE, WOLKE, Amerika (Subpannonian Homesick Blues, 2007)

Bernhard Studlar

Rakousko

Žánr: činohra

Obsazení: 4 muži, 1 žena

Děj se odehrává na jakési přerii Západního světa. Venku před chatrčí sedí kolem kořalky tři ztracenci: jeden z nich utekl od své nevěsty hned poté, co jí řekl v kostele „ano“. – Co dělat s takovým životem? Podivní samotáři řeší „neřešitelné“ existenciální otázky, zatímco venku ve stepích řadí dálniční vrah. V druhé, zdánlivě nesouvisející, části hry se setkáváme s rozcházejícím párem v hotelovém pokoji, který jako kdyby byl zdramatizovaným obrazem Edwarda Hoppera...

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Transdanubia – Dreaming (Ein Stück Wien, 2001)

Bernhard Studlar

Rakousko

Žánr: komedie

Obsazení: 7 mužů, 4 ženy

„Nejhorší na mém životě je, že se každý den probouzím jako zbabělec a už od rána jsem úplně ztracený,“ lamentuje Manfréd „Fredí“, depresivní zahradník v městské zahradě pana Prinosszila. Kyvadlo osudu si Frediho přehazuje mezi vinárnou a stánkem s kebabem, z čehož se Fredí pak cítí „*ouplně sám v těch lesách*“. Tento vídeňský les je ale plný podivných a vlastně úsměvných lidí: mládeže je tolik, že padá jeden přes druhého, staré vdovy plní svá osamělá srdce místním sladkým pečivem a sledují, co se děje kolem.

38 Nepřeložené zahraniční hry – divadelní oddělení

Vše je chaotické až do chvíle, než se objeví Jennifer, silně namalovaná poštačka, která chce utéct od svého výbušného přítele a začít znovu. To vše silně podněcuje Frediho fantazii... Najednou se ale přehřeje mozek místního, silně národně smýšlejícího, taxikáře a stánek s kebabem je v plamenech! A v této vypjaté situaci depresivní Fredi vykvete: stane se opravdovým mužem a velkým milovníkem...

Za vtipnými charaktery a situacemi Studlarovy grandiózní komedie jakoby ale stále číhalo nebezpečí, že nakonec všechen vtip a smích vyústí v násilí..

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

www.dilia.cz

NAVŠTIVTE webové stránky DILIA!

vše důležité pro autory, překladatele a nositele autorských práv českých a zahraničních dramatických děl
nové hry, nové překlady zahraničních titulů
autorskopravní servis
aktuální informace o divadle, literatuře, hudbě a médiích

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

Premiéry a užití děl

15.10.2012
Divadlo na Vinohradech
Frank Loesser:
**HOW TO SUCCEED
IN BUSINESS**
muzikál

25.10.2012
Divadlo Hybernia
Jule Styne:
FUNNY GIRL
muzikál

25.10.2012
Národní divadlo – Státní Opera
Leonard Bernstein:
FANCY FREE
balet

27.10.2012
Divadlo Komedie
Ernest Bryll – Kateřina Gärtnerová
MALOVANÉ NA SKLE
balada, muzikál

2.11.2012
Divadlo na Vinohradech
Noël Coward:
TO BYLA MOJE PÍSNÍČKA!
sentimentální komedie

4.11.2012
Festival Glyndebourne on Tour 2012
Antonín Dvořák:
RUSALKA
opera

15.11.2012
Národní divadlo moravskoslezské
Ostrava
Leoš Janáček:
KÁTA KABANOVÁ
premiéra nastudování v českém
originále
opera

24.11.2012
20:00 Český rozhlas 3 – Vltava,
(European Broadcasting
Union – EBU)
Národní divadlo
moravskoslezské Ostrava
Antonín Dvořák:
ARMIDA
opera

25.11.2012
Mezinárodní festival Janáček
Brno 2012
Orchestr Janáčkovy opery
Národního divadlo Brno,
Opera Zuid
Leoš Janáček:
KÁTA KABANOVÁ
opera

7.12.2012
Městské divadlo Mladá Boleslav
Jan Rychlík, Vlastimil Hála:
LIMONÁDOVÝ JOE
muzikál

8.12.2012
Městské divadlo Zlín
John Kander:
ŘEK ZORBA
muzikál

21.12.2012
Divadlo Na zábradlí Praha
Bertolt Brecht, Hanns Eisler:
ŽIVOT GALILEIHO
hra se zpěvy

22.12.2012
Národní divadlo moravskoslezské
Ostrava
Johann Strauss:
NOC V BENÁTKÁCH
opereta

Nabízíme

Hudebně – dramatická díla

Pierre Boulez obdržel Zlatého lva

Slavnostní předání cen za Zlatého lva za celoživotní dílo se konalo dne 6. října během 56. Mezinárodního festivalu soudobé hudby. Ivan Fedele, ředitel hudební části festivalu, o udělení Zlatého lva Pierrovi Boulezovi řekl: „*Je to uznání absolutní hodnoty umělce, který žil dějinami soudobé hudby, nabízí celý svět skladeb, které podle názoru muzikologů a umělců z celého světa, jsou pravdivá mistrovská díla moderny. Maestrova práce se také vyjadřuje v teoretické oblasti knihami, které slouží jako vodítka a model pro generaci mladých skladatelů. Navíc jako dirigent Boulez nabídl interpretaci klasického i moderního repertoáru, které jsou nyní považovány za milníky*“. Skladatel nepatří k těm, kdo píše jednu kompozici za druhou. Poslední novou skladbu napsal před více než deseti lety, od té doby se věnuje především dirigování. Nyní ovšem prosakují zvěsti, že pracuje na novém díle. Má se jednat o operu. Plány na operu měl už v šedesátých letech s Jeanem Genetem a v devadesátých s Heinerem Mülletem, aniž by to kdy vedlo k nějakému výsledku. Námětem opery má být aktuálně Čekání na Godota Samuela Becketta. Premiéra by se měla konat v roce 2013 v milánské La Scale.

Fancy Free – premiéra baletu na scéně Státní Opery

Balet ND Praha zahájil novou divadelní sezonu po sloučení se Státní operou pokračováním cyklu Amerikana (25.10.). V pořadí již třetí program tohoto názvu navazuje na ambici představovat českému publiku slavné tvůrce baletu v Americe 20. století. Dílo slavného Jeroma Robbinsa z roku 1944 Fancy Free na hudbu Leonarda Bernsteina (s nímž Robbins spolupracoval později v roce 1957 na muzikálu West Side Story) bylo zařazeno v dramaturgii, po předchozích technicky náročných choreografiích, na závěr večera pro odlehčení. Nastudování Jean-Pierre Frohlich, Bart Cook, scéna Oliver Smith.

Scartazziniho Sandmann v Theater Basel

Druhá opera Andrea Lorenza Scartazziniho Der Sandmann na téma E.T.A. Hofmanna měla premiéru 21.10. v Theater Basel. Libretista Thomas Jonigk přenáší příběh Sandmanna do současnosti, do prostředí začínajícího spisovatele, který žije svět mezi klamem a realitou. Jongks popisuje svůj kousek jako „psychologický, metafyzický thriller“. Předmět dění se stává základem pro to, co skladatel zamýšlel jako „extrémní divadelní hudbu“. Scartazziniho Der Sandmann je „akční“ opera pro pět protagonistů, sbor a orchestr. Režisérem byl Christof Lov a dirigentem Tomáš Hanus.

Laskavý vykladač hudby Ilja Hurník

25. listopadu oslavil český hudební skladatel, klavírista, hudební pedagog, dramatik a spisovatel Ilja Hurník (1922) devadesáté narozeny. Pro svou mnohostrannost bývá označován jako typ renesanční. Jeho práce všech

oborů se vyznačují vytríbenou formou, sdělností, šarmem, noblesním humorem, životním pozitivním přístupem. Vrcholem kompoziční tvorby jsou jeho opery na vlastní libreto, kde spojil svou invenci hudební s literární – Dáma a lupiči, Diogenes, Mudrci a bloudi, Rybář v síti.

Rodion Konstantinovič Ščedrin

16.12.2012 oslavil osmdesáté narozeniny ruský skladatel a klavírista Rodion Ščedrin (1932), autor pěti oper a *Suity Carmen*, která byla zkomponována pro balet Velkého divadla v Moskvě. Vycházel přitom z hudební předlohy opery George Bizeta. Na rozdíl od operního libreta zde ale vystupuje postava Vypravěče, který spolu s *Carmen*, Donem José a Toreadorem tvoří čtveřici hlavních rolí. Dílo zaznělo při premiéře v Národním divadle v Brně 19.2. 2010.

Káťa Kabanová – festival Janáček Brno

Mezinárodní festival Janáček Brno 2012 vyvrcholil slavnostním večerem V Mahenově divadle, kde se představili 25. listopadu hosté přední nizozemské scény z Maastrichtu. Opera *Zuid* přivezla do moravské metropole nastudování tříaktového díla Leoše Janáčka *Káťa Kabanová*. Na festivalové provedení participoval Orchestr Janáčkovy opery Národního divadla Brno, který řídil norský dirigent Stefan Veselka. Hosté nizozemského souboru *Opera Zuid* zpívali operu v originálním českém znění. Třetí ročník festivalu s podtitulem „Genius Loci“ nabídl ve svém závěru zajímavé srovnání nastudování stejného díla i tuzemským souborem. Opera Národního divadla moravskoslezského v Ostravě prezentovala svou novou inscenaci *Káti Kabanové* 22. listopadu, scénografem byl Daniel Dvořák, režisérem Jiří Nekvasil a dirigentem Robert Jindra.

Singin' in the Rain – Východočeské divadlo Pardubice

Diváčky nejspěšnější inscenací roku 2012 se stal muzikál *Zpívání v dešti* v režii Petra Novotného. Hudební romantická komedie vychází ze stejnojmenného amerického filmového muzikálu z roku 1952. Divadlo před Vánoci vydalo i doprovodné CD s písněmi z představení, které bylo pokřtěno při první novoroční repríze v úterý 8. ledna 2013.

Dvořákova Armida – NDM Ostrava

Díky Evropské vysílací unii (European Broadcasting Union – EBU) byl záznam z Národního divadla moravskoslezského odvysílán 24.11.2012 nejen na vlnách Českého rozhlasu 3 – Vltava, ale vůbec poprvé pak záznam z Ostravy postupně převezmou národní rozhlasové sítě EBU v Belgii, Estonsku, Chorvatsku, Japonsku, Německu, Polsku, Portugalsku, Rakousku, Rumunsku, USA, Srbsku, Španělsku, Švédsku a Švýcarsku, a to v rámci Operní sezony Eurorádia. Inscenaci, která měla premiéru 3. a 5.5.2012 hudebně nastudoval Robert Jindra, režii měl Jiří Nekvasil.

Výročí autorů hudebně dramatických děl

Rok 2014 bude výročním rokem mnoha českých skladatelů. Připomínáme výročí příštího roku, aby bylo možné v případě zájmu díla jubilatů zařadit do plánů příští sezóny. Zde jsou autoři mající čtyřku v letopočtu na konci data narození nebo úmrtí.

Blodek Vilém (1834-1874)
 Bořkovec Pavel (1894-1972)
 Burian Emil František (1904-1959)
 Dvořák Antonín (1841-1904)
 Hanuš Jan (1915-2004)
 Janáček Leoš (1854-1928)
 Jirásek Ivo (1920-2004)
 Kadlec Jaroslav (1914-1989)
 Kapr Jan (1914-1988)
 Klusák Jan (1934)
 Krejčí Iša (1904-1968)
 Krejčí Miroslav (1891-1964)
 Nedbal Oskar (1874-1930)
 Řezáč Ivan (1924-1977)
 Smetana Bedřich (1824-1884)
 Vačkář Dalibor C. (1906-1984)
 Vogel Jaroslav (1894-1970)
 Suk Josef (1874-1935)
 Zich Otakar (1879-1934)

Ostatní žánry

Bažant Jiří (1924)
 Hála Vlastimil (1924-1985)
 Rychlík Jan (1916-1964)
 Hapka Petr (1944)
 Pinkas Vlastimil (1924)
 Pískáček Rudolf (1884-1940)
 Pospíšil Miloš (1934)
 Smatek Miloš (1895-1974)
 Šlitr Jiří (1924-1969)
 Veteška Lubomír (1934)

V těchto zprávách bychom chtěli připomenout díla dvou z jubilentů:

Dne dvacátého ledna 2014 uplyne 50 let od úmrtí skladatelé Jana Rychlíka. Pohyboval se s úžasnou lehkostí na pilil klasické hudby, jazzu a filmové muziky.

Dilia má v katalogu hudební komedie o 5 dějstvích *Limonádový Joe*.

Děj: Parodie na morzakory a kovbojky s typickými hrdiny Divokého západu: kladnými charakterovými postavami, zloduchy, lumpy, barmany, falešnými hráči, ctnostnými pannami a s milostnou zápletkou, v níž srdnatý a abstinentní *Limonádový Joe* zachrání ze spárů zloducha Horáce nevinnou Winnifred, aby se poté celá společnost navzájem vystřílela.

Obsazení orchestru 2,1,2,1; 2,2,2,0; timp., batt.; arp., pno.; archi.

Dne dvanáctého března 2014 uplyne 100 let od narození Jana Kapra. Byl hudební režisér, publicista a pedagog na Janáčkově akademii múzických umění v Brně, ale hlavně skladatel soudobé hudby.

Dilia od něj nabízí operu o 6 obrazech *Muzikantská pohádka*. Opera na námět hry Marie Kubátové „Jak přišla basa do nebe“ a libreto Libuše Tomáškové.

Děj: Józa s Tuláčkem, dva muzikanti z venkovské kapely, se dostanou do limbu, kde pomíchají Smrti svíčky života, do pekla i do nebe, kde způsobí patřičný rozruch. Po návratu na zem si Józka může konečně vzít milovanou Anču, která se měla podle přání matky stát ženou starého bohatého, ale zlého Tůmy, jenž je nakonec spravedlivě potrestán.

Obsazení orchestru 2,1,3,2; 3,2,1,0; tp,bat,cel; org,pno /cmb/; archi

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ

Vydané knihy

ČEŠTÍ AUTOŘI

Norbert Frýd:

Císařovna,

El Instituto de Cultura de Morelos,
Mexiko

Josef A. Novotný, Zdeněk Miler:

Krtek ve městě – finsky,

Albatros media

Josef Novotný, Zdeněk Miler:

Krtek

ve městě – slovensky,

Albatros media

Josef Novotný, Zdeněk Miler:

Krtek ve městě – norsky,

Albatros media

Helga Hošková-Weissová:

Deník 1938 – 1945,

Jota

Oldřich Sirovátka:

Smějeme se s pohádkou,

Albatros media

František Hrubín:

Ako sa chytá radosť,

Mladá léta

Miloš Václav Kratochvíl:

Lásky královské,

Československý spisovatel

Radovan Šimáček:

Zločin na Zlenicích hradě

L.P.1318,

Vyšehrad

Martina Formanová:

Snědla dětem sladkosti.

Eroika

Vítězslav Nezval, Jiří Trnka:

Anička Skřitek a Slaměný

Hubert,

Studio Trnka

František Hrubín, Jiří Trnka:

Zasadil dědek řepu,

Studio Trnka

Jan Čarek, Zdeněk Miler:

O veselé mašince – česky,

lotyšsky, galicijsky,

Albatros media

Václav Čtvrtek, **Václav Bedřich:**

Víla Amálka,

Albatros media

Pavel Brycz:

Co si vyprávějí andělé?,

Kamonan Company – Japonsko

Jiří Kolář:

Očitý svědek,

Muzeum Sztuki Współczesnej,

Polsko

Jaromír Kincl:

Dicta et regulae iuris aneb

Právnícké mudrosloví

latinské,

Nakladatelství Aleš Čeněk

Pavel Brycz:

Tátologie II. aneb

neřnukejte a pochlapte se,

Albatros media

Josef Váchal:

Svatý František z Assisi

Dobráček,

Academia

Olga Scheinpflugová,

Byla jsem na světě,

XYZ

Jaroslav Havlíček:

Neviditelný,

XYZ

PŘEKLADY

Daphne du Maurier,

Alena Maxová:

Duch lásky,

Motto

Niccolo Machiavelli, **Adolf Felix:**
Vladař,
Argo

Lion Feuchtwanger,
Valter Feldstein:
Zaslíbená země,
Euromedia Group

Roak Bradford, **Emanuela**
a Emanuel Tilschovi:
Černošský Pán Bůh a páni
izraeliti,
Artur

Bertolt Brecht, **Rudolf Vápeník,**
Luďvík Kundera:
Zebrácká opera,
Artur

Peyo, **Michal Lázňovský,**
Tomáš Vondrovic:
Šmoulové – 120 vtípků
a jiná překvapení,
Albatros media

William Shakespeare,
Martin Hilský:
Slovník citátů z díla
Williama Shakespeara,
Academia

William Shakespeare,
E. A. Saudek:
Tragédie,
Československý spisovatel

William Shakespeare,
E. A. Saudek:
Komedie,
Československý spisovatel

William Shakespeare,
Martin Hilský:
Sonety (výběr),
Vyšehrad

překl. **Ivan Hrbek,**
Korán,
Československý spisovatel

Stefan Zweig, **Anna**
Siebenschneidová:
Maria Stuartovna,
Leda

Nikos Kazantzakis,
František Štuřík:
Řek Zorba,
XYZ

ZAHRANIČNÍ AUTOŘI

Pierre Henri-Cami,
Jiří Konůpek:
Textes choisis – Mini
komedie,
Argo

www.dilia.eu

Webové stránky DILIA
nově v angličtině!

Nabízíme

LITERATURA

Velká skalní magická pohádka

Jan Vaněk

literatura pro děti a mládež

Trochu bláznivá či neobvyklá pohádka psaná ve formě divadelního konceptu. Mimo textů písní je děj složen z dialogů hlavních protagonistů příběhu: magických osob, čarodějnic Elišky a Jitřenky, skalních, ožvlých milenců Martina a Katky, sklaních starostů a Krakonoše. Jak již z názvu vyplývá, děj i hlavní postavy mají předlohu v adršpašských skalních pareidoliích, kterým pohádkový příběh umožní nabytí ožvlé lidství a milencům ještě i svatbu. Děj přinese pro skalní města i první kouzelný rozsudek skalního magického soudu.

Lektorský výtisk v tištěné podobě můžeme zajistit.

Mimzemšťanka H.H.O.

Jan Vaněk

literatura pro děti a mládež

Po kosmickém „big-bandu“ je gravitačním polem planety Země zachycena i mimozemská inteligence – molekula vody. V jejím poznání je cíl a touha: žít hudbu sfér ve svobodném Slunci. Cíl, jehož dosažení jí zmařila zemská gravitace. A inteligence molekuly vody již ví, jak dostřednou sílu a princip gravitace přelstít a pokořit. Jen ona může stvořit na vodě závislý inteligentní život, který ji sprostí vlivu gravitace a umožní jí dosažení cíle. – To je úvodní zápletka této knihy, s níž je do příběhu vnesena

autorita abstraktní molekuly vody s jejím kritickým pohledem na nedokonalý vztah přírody a člověka.

Lektorský výtisk v tištěné podobě můžeme zajistit.

Jan Vaněk (nar. 25. 1. 1945)

má sice technické vzdělání a praxi ze stavebního oboru, od mládí však miluje umění, především literaturu a hudbu. Jeho první literární pokusy vznikly již v období dopívání, blízký je mu především žánr sci-fi. Oba jeho nové příběhy se odehrávají v magické přírodě adršpašsko-teplických skal.

Wise Women

Carole McKenzie

soubor citátů

c/o Mainstream Publishing

Nová kniha *Wise Women* je souborem vtipných a inspirativních postřehů odrážejících moudrost a důvtip mimořádných žen známých ze světa šoubyznysu napříč časem. Kniha zahrnuje myšlenky od Dorothy Parker po Joan Revers, Ame West po Joan Collins, královny Viktorie až po princeznu Dianu, od Beyonce po Lady Gaga. Svou pozornost všechny zaměřily na typicky ženská témata jako stárnutí, muži, mateřství, sex, práce a úvahy o tom, co ženy opravdu chtějí.

Lektorský výtisk v elektronické podobě je k dispozici v literárním oddělení DILIA.

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ

Mediální oddělení poskytuje služby pro autory/nositelé práv zejména tak, že je zastupuje při sjednávání smluv o dílo a smluv licenčních v oblasti audiovizí. Jedná se zejména o distribuční (kinové) filmy, televizní inscenace a seriály, rozhlasové hry a další autorská díla, která jsou vysílána především Český rozhlasem, nahrané DVD nosiče, reklamy, audio záznamy a v neposlední řadě zvukové obrazové záznamy divadelních inscenací. Pro oblast audiovizí mediální oddělení zajišťuje též práva zahraničních autorů z evropského a zahraničního teritoria. Níže uvedené je pouhým výběrem audiovizuálních děl a jejich autorů, které v nedávné minulosti DILIA zastoupila:

CELOVEČERNÍ FILMY:

Vrásky z lásky

režie: Jiří Strach
scénář: Marek Epstein
dramaturgie: Jaroslav Sedláček
premiéra v kinech 12.4.2012

Líbáš jako ďábel

kamera: Vladimír Smutný
premiéra v kinech 17.5.2012

Město, odpad, smrt

překlad původní divadelní hry
pro scénář: Zuzana Augustová
premiéra v kinech 21.11.2012

TELEVIZNÍ INSCENACE:

Vánoční hvězda

scénář: Jitka Bártů
a Kateřina Bártů
premiéra v České televizi
12.12.2012

Setkání s hvězdou – Nenávist, Podvodnice, Student

režie: Jiří Strach
premiéra v České televizi
25.11.2012

Tři televizní příběhy, ve kterých ztvárnila hlavní postavu jedna z našich největších hereček **Jana Hlaváčová**.

Setkání s hvězdou – Klára, Tony, Tereza

režie: Jiří Strach
výkonná umělkyně:
Dagmar Havlová,
premiéra v České televizi
9.12.2012

Další tři úžasné herecké proměny, tentokrát s **Dagmar Havlovou** v hlavní roli.

SERIÁLY:

Ordinace v růžové zahradě 2

režie: Jiří Chlumský
premiéra v televizi NOVA
od ledna 2013

Ulice (10 dílů)

režie: Jiří Chlumský
vysíláno průběžně
v televizi NOVA

Hořící keř

kostýmy: Katarína Hollá
kamera: Martin Štrba
třídílné doku-drama,
premiéra na filmovém
kanálu HBO
27.1.2013

Dosud nejnákladnější projekt v historii evropské HBO mapující nedávnou historii Československa.

Něco málo informací o prof. PhDr. Martinu Hilském *8.4.1943

Prof. PhDr. Martin Hilský patří bezesporu k našim nejvýznamnějším překladatelům Shakesperova díla. Od roku 1983, kdy přeložil první Shakespearovo drama **Sen noci svatojánské**, přeložil celé dílo Williama Shakespeara, což představuje 38 divadelních her, dále sonety a básně.

Z jeho dalších překladů jmenujme např. Robert Patrick – **Kennedyho děti** (1978), D. H. Lawrence – **Ženy milující** (Praha 1982), J. M. Synge – **Hrdina Západu** (1996), A. Pope – **Uloupená kadeř** (1994).

Jeho práce byla oceněna řadou vyznamenání, např. 1997 – **Cena Josefa Jungmanna** za překlad Shakespearových Sonetů, 2001 – **Řád britského impéria** za zásluhy o šíření anglické literatury v Česku, 2012 – uveden do Síně slávy v rámci **Ceny Josefa Jungmanna** u příležitosti souborného vydání překladů Shakespearova díla.

DILIA prof. PhDr. Martina Hilského v případě užití jeho překladů zastupuje, a to nejen při užití překladů v rámci divadelních představení, ale také v případech televizního a rozhlasového vysílání jeho díla, smluvně zajišťovala i užití překladu v reklamě.

Zároveň touto cestou blahopřeje k významnému životnímu jubileu a přeje do dalších let zdraví, vitalitu a štěstí v osobním i pracovním životě.

REJSTŘÍK

ČESKÉ HRY

Luboš Balák – Fanouš a prostitutka
 Daniela Fischerová – Zapřený Albert aneb Příběh o žalu a lži
 Jan Kameníček – Hrobník
 Jan Kameníček – Kocourku milej, já pro tě pláču
 Veronika Křištofová, Petra Neomillnerová – Amélie a tma (2012)
 Veronika Křištofová – Kacířka (2007)
 Josef Škvorecký, Veronika Křištofová – Prima sezóna (2009)
 Veronika Křištofová – Tanec mezi chlapama deště (2012)
 Jaroslav Rudiš – Národní třída
 Anna Saavedra – Dealeři fyzické lásky
 Jan Sojka – Hodina historie
 Jan Sojka – Hřbitovní bytí
 Jan Sojka – Ženy v (ne)pokoji
 Jan Forejtář – Haničtino štěstí
 Jan Forejtář – Janek a drak
 Jiří M. Šimek – Babiččiny pohádky
 Jiří M. Šimek – Jak dobrák se stal králem
 a vyukou do pekla přišel

ZAHRAŇIČNÍ HRY – PŘELOŽENÉ

Jason Atkinson – Výlet do Říma (A Short Trip, 2012)
 Slimane Benaissa – Proroci bez boha (Prophètes sans Dieu, 1999)
 Derek Benfield – Techtle mechtle (Bedside Manners, 1986)
 Carlotta Clerici – Vzlet (L'Envol, 2005)
 Carlotta Clerici – Nejde o konec světa
 (C'est pas la fin du monde, 2011)
 Christian Giudicelli – Kolečko na závodní dráze
 (Tour de piste, 2012)
 Jean-Marie Chevret – Celibát na dvorku (Celibat sur Cour)
 Oliver Kluck – Mé jméno je můj program
 (Mein Name ist Programm, 2012)
 Dirk Laucke – Alles Opfer! oder Grenzenlose Heiterkeit (2011)
 Wolfram Lotz – Velemař (Der grosse Marsch, 2009)
 Anthony Neilson – Lháři (The Lying Kind, 2002)
 Jules Romains – Zázračný doktor Knock neboli Triumf
 medicíny (Knock, ou, Le triomphe de la
 médecine)
 Eduardo Rovner – Společnost (Compañía, 1995)
 Eduardo Rovner – Teodor a Luna (Teodoro y la Luna)
 Eduardo Rovner – Vrátila se jednou v noci
 (Volvió una noche, 1991)
 Bernhard Studlar – iPlay (2012)
 Theresia Walsler – Zítřka v Kataru (Morgen in Katar, 2008)

ZAHRAŇIČNÍ HRY – NEPŘELOŽENÉ

Ole Bornedal – Muži bez konce (Mænd uden noget, 2002)
 John Kolvenbach – Love Song (2006)
 David Lodge – Home Truths (1998)
 Anthony Neilson – Year of the Family (1994)
 Eduardo Rovner – Kvartet (Cuarteto, 1991)
 Bernhard Studlar – Me and You and the EU (Kleine
 Grenzer-fahrungen – FUN &
 HORROR, 2007)
 Bernhard Studlar – SONNE, WOLKE, Amerika
 (Subpannonian Homesick Blues, 2007)
 Bernhard Studlar – Transdanubia – Dreaming
 (Ein Stück Wien, 2001)

Nominujte na

Cenu Evalda Schorma 2012!

Cena Evalda Schorma za původní hru, dramaturgii či překlad

Cena je určena pro studenty DAMU, JAMU, FFUK, FFMU a FPFSU za původní hru, dramaturgii či překlad. Projekty hodnotí komise na základě nominace a cenu spojenou s finanční odměnou uděluje DILIA autorovi (kolektivu).

Nominována mohou být tato díla:

- **původní hra**
- **překlad hry (do češtiny dosud nepřeložené)**
- **dramaturgie**

Dílo může **nominovat** jakákoli fyzická osoba, zejména však pedagogové a studenti výše uvedených škol a divadelní odborná veřejnost.

Nominace musí obsahovat zdůvodnění, kontakt na nominujícího a nominovaného a samotný text, který je nominován, a musí být doručena v písemné formě buď na adresu DILIA, Krátkého 1, Praha 9 nebo emailem na adresu spalova@dilia.cz, nejpozději do **31. BŘEZNA 2013**.

Snažej se ti namluvit, že se to udrží, že to bude trvat věčně, že se nic nerozpadne. Valej do tebe, že je všechno v pohodě, že to mají pod kontrolou. Jen že teď musej odsud támhle poslat maličko peněz a zejtra od támhle zase sem. Odsud sem a od támhle pak zase jinam.

Valej do tebe, že všichni v Evropě chceme dobro, že všichni táhnem za jeden provaz.

Že za něj musíme táhnout.

Ne Nic než národ, ale Nic než Evropa.

Valej do tebe, že vědí co dělaj.

Valej do tebe, že to vždycky někdo zaplatí.

Ale ty stejně víš, jak to je a co se děje.

Jak se to klepe.

Jak to je unavený.

Jak to taje.

Jak se to ježí.

Jak se už chystaj nový bitvy.

Krizovej scénář není nic jinýho než bitevní plán.

Mír je jen přestávka mezi válkama.

Dominoefekt.

Takže cvič.

Makej.

Jen tak přežiješ.

(Jaroslav Rudiš: Národní třída)

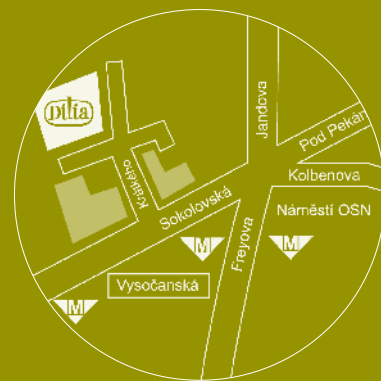

**divadelní, literární,
audiovizuální agentura**

občanské sdružení

Krátkého 1,

190 03 Praha 9 – Vysočany

Kudy k nám:

Metrem B na stanici „Vysočanská“, poté cca 3 min. směrem za ČSOB (platí pro oba východy z metra).

U stanice metra jsou zastávky mnoha autobusů a tramvají. V přízemí naší budovy se nachází restaurace, na budově je velký nápis DILIA.